

Problematika palných zbraní v prostředí komerční bezpečnosti

Bc. Tatsiana Makian

Diplomová práce
2018

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta aplikované informatiky

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně

Fakulta aplikované informatiky

akademický rok: 2017/2018

ZADÁNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE

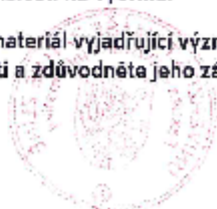
(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Bc. Tatsiana Makian**
Osobní číslo: **A16288**
Studijní program: **N3902 Inženýrská informatika**
Studijní obor: **Bezpečnostní technologie, systémy a management**
Forma studia: **kombinovaná**

Téma práce: **Problematika palných zbraní v prostředí komerční bezpečnosti**
Téma anglicky: **The Problems and Issues of Firearms in a Commercial Security Environment**

Zásady pro vypracování:

1. Seznamte se s problematikou palných zbraní v oblasti komerční bezpečnosti z hlediska jejich rozšíření a využití k řešení situací profesní obrany.
2. Specifikujte hrozby do vybraných oblastí komerční bezpečnosti, které je vhodné snižovat pomocí palných zbraní.
3. Analyzujte informace z volně dostupných zdrojů v souvislosti s řešením situací profesní obrany pomocí palných zbraní a to v prostředí komerční bezpečnosti.
4. Vyhodnoťte pozitivní a negativní palné zbraně před rozšířenými obrannými prostředky a to v závislosti na výcviku.
5. Vytvořte přehledný materiál vyjadřující význam palných zbraní ve vybrané oblasti komerční bezpečnosti a zdůvodněte jeho závěry.

Rozsah diplomové práce:

Rozsah příloh:

Forma zpracování diplomové práce: **tištěná/elektronická**

Seznam odborné literatury:

1. ADAMS, Ronald J. Jak přežít v betonové džungli: (Street Survival). Praha: Armex, 2001, 357 s. ISBN 80-862-4419-9.
2. ČESKÁ REPUBLIKA. Předpis č. 40/2009 Sb.: Zákon trestní zákoník. In: 40/2009. Praha: Tiskárna Ministerstva vnitra, 2009, 11/2009, s. 159
3. BY ANDREW F. BRANCA. The law of self defense: the indispensable guide for the armed citizen. 2nd ed. Maynard MA: Law of Self Defense, 2013. ISBN 978-098-8867-703.
4. KAMENÍK, Jiří a František BRABEC. Komerční bezpečnost: soukromá bezpečnostní činnost detektivních kanceláří a bezpečnostních agentur. Praha: ASPI, 2007, 338 s. ISBN 978-807-3573-096.
5. MALÁNÍK, Zdeněk a Ivo TESAR. Zbraně v profesní obraně. LUKÁŠ, Luděk. Bezpečnostní technologie, systémy a management II.: Teorie a praxe ochrany majetku a fyzické bezpečnosti. 1. Doc. Ing. Luděk Lukáš, CSc. Zlín: Radim Bačuvčík – VeRBuM, 2012, 166 – 179. ISBN 978-80-87500-19-4.
6. MALÁNÍK, Zdeněk. Výcvik profesní obrany a obranná střelba. LUKÁŠ, Luděk. Bezpečnostní technologie, systémy a management V.: Teorie a praxe ochrany majetku a fyzické bezpečnosti. 1. Zlín: Radim Bačuvčík – VeRBuM, 2015, 192 – 203. ISBN 978-80-87500-67-5

Vedoucí diplomové práce:

Ing. Zdeněk Maláník

Ústav bezpečnostního inženýrství

Datum zadání diplomové práce:

8. prosince 2017

Termín odevzdání diplomové práce:

28. května 2018

Ve Zlíně dne 8. prosince 2017

doc. Mgr. Milan Adámek, Ph.D.
děkan

doc. RNDr. Vojtěch Křesálek, CSc.
ředitel ústavu

Prohlašuji, že

- beru na vědomí, že odevzdáním diplomové/bakalářské práce souhlasím se zveřejněním své práce podle zákona č. 111/1998 Sb. o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších právních předpisů, bez ohledu na výsledek obtahoby;
- beru na vědomí, že diplomová/bakalářská práce bude uložena v elektronické podobě v univerzitním informačním systému dostupná k prezenčnímu nahlédnutí, že jeden výtisk diplomové/bakalářské práce bude uložen v příruční knihovně Fakulty aplikované informatiky Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně a jeden výtisk bude uložen u vedoucího práce;
- hly/a jsem seznámen/a s tím, že na moji diplomovou/bakalářskou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, zejm. § 35 odst. 3;
- beru na vědomí, že podle § 60 odst. 1 autorského zákona má UTB ve Zlíně právo na uzavření licenční smlouvy o užití školního díla v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona;
- beru na vědomí, že podle § 60 odst. 2 a 3 autorského zákona mohu užít své dílo – diplomovou/bakalářskou práci nebo poskytnout licenci k jejímu využití jen s přípuštění tak licenční smlouvou uzavřenou mezi mnou a Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně s tím, že vyrovnání případného přiměřeného příspěvku na úhradu nákladů, které byly Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše) bude rovněž předmětem této licenční smlouvy;
- beru na vědomí, že pokud bylo k vypracování diplomové/bakalářské práce využito softwaru poskytnutého Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně nebo jinými subjekty pouze ke studijním a výzkumným účelům (tedy pouze k nekomerčnímu využití), nelze výsledky diplomové/bakalářské práce využít ke komerčním účelům;
- beru na vědomí, že pokud je výstupem diplomové/bakalářské práce jakýkoliv softwarový produkt, považuji se za součást práce rovněž i zdrojové kódy, popř. soubory, ze kterých se projekt skládá. Neodevzdání této součásti může být důvodem k neobhájení práce.

Prohlašuji,

- že jsem na diplomové/bakalářské práci pracoval samostatně a použitou literaturu jsem citoval. V případě publikace výsledků budu uveden jako spoluautor.
- že odevzdaná verze diplomové práce a verze elektronická nahraná do IS/STAG jsou totožné.

Ve Zlíně, dne

.....
podpis diplomanta

ABSTRAKT

Stěžejním tématem této diplomové práce je poskytnutí uceleného přehledu o palných zbraních v prostředí komerční bezpečnosti. Důraz je především kladen na rozšíření a využití palných zbraní pracovníky bezpečnostních agentur a to v souvislosti s výcvikem profesní obrany. Vytvořený přehledný materiál zahrnuje veškeré aspekty, které nám umožňují posoudit jak význam palných zbraní v soukromém bezpečnostním sektoru, tak i poskytuje možnost zhodnotit veškerá rizika a hrozby při jejich použití pracovníky bezpečnostních agentur.

Klíčová slova: palná zbraň, komerční bezpečnost, profesní obrana, právní aspekty, zbrojní průkaz, výcvik.

ABSTRACT

The main theme of this diploma thesis is to provide a comprehensive overview of firearms in a commercial security environment. Emphasis is placed primarily on the extension and use of firearms by security agency staff in connection with training of professional defense. The created material includes all aspects that enable us to assess the importance of firearms in the private security sector, as well as the ability to evaluate all the risks and threats of their use by security agency staff.

Keywords: firearms, commercial security, professional defense, legal aspects, arms license, training.

Poděkování:

Ráda bych zde poděkovala panu Ing. Zdeňku Maláníkovi, DCv. za odborné vedení práce a cenné rady, které mi pomohly tuto práci zkompletovat.

Mé poděkování patří též mé rodině, která mě podporovala po celou dobu mého studia.

Prohlašuji, že odevzdaná verze diplomové práce a elektronická verze nahraná do IS/STAG jsou totožné.

OBSAH

ÚVOD.....	8
I TEORETICKÁ ČÁST.....	10
1 CHARAKTERISTIKA PALNÝCH ZBRANÍ V OBLASTI KOMERČNÍ BEZPEČNOSTÍ.....	11
1.1 TERMINOLOGIE A VYMEZENÍ POJMŮ	11
1.1.1 Rozdělení palných zbraní používaných v komerční bezpečnosti	12
1.1.2 Rozdělení palných zbraní podle konstrukce	12
1.1.3 Rozdělení palných zbraní dle spoušťového mechanismu	13
1.1.4 Rozdělení palných zbraní dle použitého střeliva	13
1.2 RÁŽE PALNÝCH ZBRANÍ.....	15
1.3 HLAVNÍ ČASTÍ PALNÝCH ZBRANÍ.....	16
1.3.1 Hlavní částí samonabíjecí pistole.....	17
1.3.2 Hlavní částí revolveru	18
1.3.3 Porovnání pistole a revolveru.....	19
1.3.4 Puška a její hlavní částí	19
1.3.5 Brokovnice a její hlavní částí	20
1.4 PRÁVNÍ ASPEKTY PRO POUŽITÍ PALNÝCH ZBRANÍ V OBLASTI KOMERČNÍ BEZPEČNOSTI.....	21
1.4.1 Rozdělení střelných palných zbraní dle kategorií	21
1.4.2 Držení a nošení palných zbraní podle legislativy	25
1.4.3 Okolnosti získání zbrojního průkazu a zbrojní licence v rámci průmyslu komerční bezpečnosti.....	27
1.4.3.1 Získání zbrojního průkazu	27
1.4.3.2 Získání zbrojní licence.....	30
1.5 MÝTY A FAKTA O PALNÝCH ZBRANÍCH.....	31
2 CHARAKTERISTIKA PROSTŘEDÍ KOMERČNÍ BEZPEČNOSTI	34
2.1 PRÁVNÍ PROSTŘEDÍ ČESKÉ REPUBLIKY V PRŮMYSLU KOMERČNÍ BEZPEČNOSTI.....	34
2.1.1 § 28 - Krajní nouze.....	35
2.1.2 § 29 - Nutná obrana.....	36
2.1.3 § 76 - Zadržení osoby podezřele	37
2.2 PROFESNÍ OBRANA V PROSTŘEDÍ KOMERČNÍ BEZPEČNOSTI	38
2.2.1 Specifikace hrozeb v oblasti komerční bezpečnosti eliminované pomocí palných zbraní	39
2.3 PROFESNÍ PROSTŘEDÍ V PRŮMYSLU KOMERČNÍ BEZPEČNOSTI.....	40
2.3.1 Osobní strážce	42
2.3.2 Pracovníci přepravy peněžní hotovostí a cenností	43
2.3.3 Služby soukromých detektivů	44
2.3.4 Pracovníci ochrany majetků a osob - strážný.....	45
II PRAKTICKÁ ČÁST	47
3 BEZPEČNÁ MANIPULACE SE ZBRANÍ A STŘELIVEM	48

3.1	NÁVRHY ŘEŠENÍ BEZPEČNOSTI PŘI ČINNOSTI SE ZBRANĚMI.....	49
3.1.1	Manipulace se zbraní.....	52
3.1.2	Problematika pojistek na palné zbraně	52
3.2	DOPORUČENÉ DRUHY PALNÝCH ZBRANÍ PRO PRACOVNÍKY KOMERČNÍ BEZPEČNOSTÍ.....	55
3.2.1	Vhodné zbraně pro osobního strážce	55
3.2.2	Zbraně požívané při přepravě hotovosti a cenností.....	56
4	PRAKTICKÝ VÝCVÍK VE STŘELBĚ SE ZBRANĚMI	59
4.1	ZÁKLADNÍ METODIKA VÝCVIKU S PALNOU ZBRANÍ.....	59
4.2	VÝCVÍK PROFESNÍ OBRANY SE ZBRANÍ	61
4.2.1	Vybavení pro výcvik v obranné střelbě	62
4.2.2	Doporučené způsoby nošení palné zbraně	63
4.2.3	Taktika výcviku v obranné střelbě	64
4.2.4	Střelecký postoj	65
4.2.4.1	Držení palné zbraně při střelbě	67
4.2.4.2	Míření zbraní.....	68
4.2.4.3	Spouštění.....	69
4.2.5	Tasení palné zbraně.....	70
4.3	POROVNÁNÍ PALNÉ ZBRANĚ S ROZŠÍŘENÝMI OBRANNÝMI PROSTŘEDKY	72
4.3.1	Zhodnocení pozitiv a negativ palné zbraně před obrannými prostředky	76
5	ANALÝZA SOUČASNÉHO STAVU DRŽITELŮ ZBROJNÍCH PRŮKAZŮ A LICENCÍ V ČR.....	78
5.1	FAKTORY OVLIVŇUJÍCÍ POUŽÍVÁNÍ PALNÝCH ZBRANÍ V PROSTŘEDÍ KOMERČNÍ BEZPEČNOSTI	81
5.2	VÝZNAM PALNÝCH ZBRANÍ V SOUKROMÉM BEZPEČNOSTNÍM SEKTORU	82
	ZÁVĚR	84
	SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY.....	87
	SEZNAM POUŽITÝCH SYMBOLŮ A ZKRATEK.....	92
	SEZNAM OBRÁZKŮ	93
	SEZNAM TABULEK.....	95

ÚVOD

Palné zbraně v dnešní době vzbuzují téměř největší zájem ve srovnání s jinými druhy obranných prostředků. Je tomu jednoduché vysvětlení – pistole, revolvery, brokovnice a jiné druhy planých zbraní jsou snadno pochopitelné v používání i pro obyčejnou osobu, aniž by vyžadovaly speciální zdlouhavé školení a vzdělání.

Většina názorů o zbraních je díky jejich malé přítomnosti ve veřejném prostoru nedostatečné a hysterické. Palné zbraně se však považují za zlo, za něco špatného, čím je možné páchat zločiny. Díky tomu, že žijeme v jedné z nejbezpečnějších zemí na světě, jen málokdo z nás se dostal v životě do situace, že by palnou zbraň potřeboval pro pouhé přežití, k sebeobraně. Palná zbraň ale v prostředí komerční bezpečnosti není žádnou výjimkou. Jsou tu určité pracovní pozice, které pro výkon svého povolání potřebují mít u sebe palnou zbraň. Tyto pracovníci kromě získaných znalostí a vědomostí v rámci výcviku s palnými zbraněmi, by měli umět správně vyhodnotit situaci, kdy můžou proti útočníkovi použít zbraň a jejich jednání musí být v mezích zákona.

Téma diplomové práce jsem si vybrala z důvodu jeho aktuálnosti, nejednotnosti přístupů k této problematice z oblastí politické, profesní, mediální a občanské.

V této práci byly využity některé vědecké metody, byly analyzovány informace z volně dostupných zdrojů, týkající se profesní obrany pomocí palných zbraní. Metoda dedukce byla využita pro zpracování závěrů jednotlivých kapitol a též i ke zpracování samotného závěru diplomové práce. Jako podpůrná metoda byla využita kompilace k přípravě materiálu. Dále bylo využito interview se zainteresovanými pracovníky, včetně veřejně dostupných statistických materiálů.

Cílem diplomové práce je posoudit význam palných zbraní v oblasti komerční bezpečnosti a zpracovat přehledný materiál za účelem vytvoření celkového povědomí o palných zbraních, v souvislosti s výkonem povolání pracovníků bezpečnostních služeb. Na základě získaných výsledků je vhodné konstatovat, jestli jsou palné zbraně v průmyslu komerční bezpečnosti potřeba anebo ne.

V této diplomové práci se budeme zabývat pouze palnými zbraněmi používanými v soukromém bezpečnostním sektoru v České republice.

Teoretická část této diplomové práce je rozložena do dvou kapitol. První kapitola nám poskytuje nám celkový přehled o palných zbraních z hlediska jejich konstrukce, spouštěcího mechanismu, nabíjení a použitého střeliva. Zde je provedeno rozdělení palných zbraní podle jejich druhu a funkčnosti a popsány hlavní části jednotlivých typů. Pro kompletní přehled

v této problematice, jsou uvedeny právní aspekty, týkající se nabývání zbrojního průkazu a zbrojní licence a kategorizace palných zbraní z hlediska jejich společenské nebezpečnosti a způsobu použití. V následující kapitole je popsáno profesní prostředí v soukromém bezpečnostním sektoru a právních náležitostí, souvisejících s problematikou profesní obrany. Rovněž byly vyspecifikovány hrozby, plynoucí do oblastí komerční bezpečnosti, které jsou vhodné snižovat pomocí palné zbraně.

Praktická část diplomové práce je rozdělena do třech kapitol. První kapitola je zaměřena na bezpečnost při manipulaci se zbraní a navrhuje nám možné způsoby řešení pro bezpečnou manipulaci se zbraní. Taktéž v této kapitole jsou zdůvodněny a následně doporučeny vhodné druhy palných zbraní pro jednotlivé pozice dle pracovního zařazení zaměstnanců bezpečnostních agentur. Další kapitola je soustředěna na praktický výcvik profesní obrany se zbraní, ve kterém jsou předvedena taktika střelby, jednotlivé střelecké postoje, tasení se zbraní. V souvislosti s výcvikem byla porovnána palná zbraň s nejpoužitelnějšími obrannými prostředky a následně zhodnocena pozitiva a negativa palné zbraně před těmito prostředky. V poslední kapitole je provedena analýza držitelů zbrojních průkazu a licence v ČR a vyhodnoceny výsledky této analýzy. Dále byly projednány faktory, které v značné míře ovlivňují používání palných zbraní v bezpečnostních agenturách a následně zdůvodněn význam palné zbraní v soukromém bezpečnostním sektoru.

I. TEORETICKÁ ČÁST

1 CHARAKTERISTIKA PALNÝCH ZBRANÍ V OBLASTI KOMERČNÍ BEZPEČNOSTÍ

Palné zbraně vždy byly a jsou součástí naší společnosti. Člověk používá různé druhy palných zbraní k obraně, k lovu, anebo i pro zábavu. Odjakživa zbraně vyvolávají smíšené pocity - respekt a závist, obdiv a strach. Zbraně nejsou příčinou válek a nepřinášejí smrt. Vše závisí na tom, kdo je používá a za jakým účelem. Naopak často je to palná zbraň, která slouží jako odrazující prostředek k agresi a umožňuje zachránit tisíce životů.

Historie používání zbraní začíná ve 14. století, kdy byly v Evropě poprvé použity. Zpočátku palné zbraně byly určeny výhradně pro boj, ale později za účelem zdokonalení způsobu svého života vymysleli lidé taktéž lovecké, sportovní a signální zbraně. [1]

V současné době palné zbraně jsou používány v souvislosti s výkonem povolání nebo zaměstnání, nebo k ochraně osob či majetku. Jsou rovněž nedílnou součástí práce jak zaměstnanců ve státní sféře tak i pracovníků, působících v oblasti komerční bezpečnosti.

V současnosti je k dispozici obrovské množství informací, mýtů a faktů o palných zbraních, proto i jejich terminologie je poněkud rozdílná a nejednotná. [2]

1.1 Terminologie a vymezení pojmů

V obecném pojetí zbraň je definovaná jako nástroj, určený nebo použitý v určitém okamžiku za účelem způsobení zranění nebo smrti živého organismu či ničení objektů. [2]

Střelná zbraň – zbraň, u které je funkce odvozena od okamžitého uvolnění energie při výstřelu, zkonstruovaná pro požadovaný účinek na definovanou vzdálenost.

Palná zbraň - střelná zbraň, u které je funkce odvozena od okamžitého uvolnění chemické energie.

Palné zbraně můžeme také členit podle různých kritérií – podle druhu a konstrukce zbraně, podle nabíjení a délky, podle spoušťového mechanismu, podle použitého střeliva atd. [3]

Rozdělení palných zbraní v komerční bezpečnosti se zpravidla provádí z účelných hledisek, dle kterých lze snadno zbraně rozlišit nebo správně je zařadit:

- odborného – zde se v první řadě uvádí účel, konstrukce a použití zbraně;
- společenského - vnímání palných zbraní veřejností;
- právního – definování zbraní, trendy hodnocení palných zbraní. [2]

Důležitým a rozhodujícím faktorem je také primární účel, k jakému byla taková zbraň zkonstruována a rovněž k jakému účelu a jakým způsobem palní zbraň byla použita. [2]

1.1.1 Rozdělení palných zbraní používaných v komerční bezpečnosti

1. Dělení palné zbraně z hlediska způsobu nabíjení:

- opakovací – palná zbraň se zásobníkem nebo jiným podávacím ústrojím, u níž se opětovné nabití děje v důsledku ručního ovládní závěru nebo mechanického otočení revolverového válce;
- samonabíjecí - palná zbraň, u níž se opětovné nabití děje v důsledku předchozího výstřelu a u které konstrukce neumožňuje více výstřelů na jedno stisknutí spouště. K této skupině patří především pistole a pušky. K opětovnému nabití taková zbraň využívá odběr plynů, který vzniká při výstřelu.

2. Dělení podle délky zbraně:

- krátká – palná zbraň, jejíž délka hlavně nepřesahuje 300 mm nebo jejíž celková délka nepřesahuje 600 mm, je primárně určena pro ovládní jednou rukou. K této kategorii řadíme pistole a revolvery. Z hlediska délky krátké palné zbraně lze klasifikovat následovně;
 - standart – jedná se o krátkou palnou zbraň určenou pro služební a ochranné využití v celkové délce kolem 210 mm;
 - compact - je to krátká palná zbraň, která slouží především pro sportovní nebo služební účely s celkovou délkou cca 180 mm;
 - subcompact – jedná se o krátkou palnou zbraň obranného charakteru délka, které nepřesahuje 160 mm;
 - mini compact – tato krátká palná zbraň má délku kolem 120 mm, je obranného typu a zpravidla má jednořadový zásobník na 5 -6 nábojů s ráží menší než 9x19 mm. [2]
- dlouhá – je zbraň, jejíž konstrukce předpokládá střelbu za použití obou rukou. Především se jedná o brokovnice, pušky nebo kombinované zbraně. [3]

1.1.2 Rozdělení palných zbraní podle konstrukce

- pistole – je to krátká palná kulová zbraň, charakteristická svým pohyblivým závěrem a vyjímatelným zásobníkem. Krátké zbraně jsou určeny ke střelbě na krátkou vzdálenost, k ochraně jedince a majetku nebo ke sportovní a terčové střelbě;

- revolver - jsou určeny pro ozbrojené sbory, bezpečnostní agentury a samozřejmě i běžné občany. V revolverech se náboje umísťují do otočného válce. Tyto palné zbraně vynikají svým jednoduchým ovládáním. Umožňují výběr střelby v dvojčinném a jednočinném režimu;
- brokovnice – je to lovecká nebo sportovní palná zbraň střílející převážně hromadnou (brokovou) střelu, nebo jednotnou střelu;
Brokovnice má jednu nebo více hlavních s hladkým vývrtem. Brokovnice bývá zpravidla dvouhlavňová (na dva náboje), a to buď s hlavními nad sebou (broková kozlice), nebo s hlavními vedle sebe (broková dvojka). První zmiňované brokovnice je využívána především při sportovní střelbě; [4]
- puška – ruční dlouhá palná zbraň, která je primárně zkonstruovaná k mířené střelbě pro větší vzdálenost. [2]

1.1.3 Rozdělení palných zbraní dle spoušťového mechanismu

Spoušťový mechanismus se používá k odpálení náboje v komoře palné zbraně. Existuje mnoho typů spoušťových mechanismů, které jsou rozdělené do kategorií podle funkce, kterou spoušť provádí:

- single Action – jedná se o zbraň, která umožňuje provést první výstřel a pak i další až po ručním natažení bicího mechanismu;
- double Action - jedná se o zbraň, která umožňuje jak natažení tak i spouštění bicího mechanismu dvěma způsoby:
 - s využitím systému Single Action;
 - použitím způsobu, u kterého natažení a spouštění bicího mechanismu je součástí zmačknutí spouště.
- double Action Only- kde je proces natažení a spouštění bicího mechanismu je obvyklé součástí zmačknutí spouště. [2]

1.1.4 Rozdělení palných zbraní dle použitého střeliva

Ke zbraním samozřejmě patří i střelivo. Obecně pojem střelivo je definován jako souhrnné označení nábojů a střel, používaných pro střelbu z palných zbraní.

Střela - kulka neboli brok, vystřelené z palné zbraně za účelem zasažení cíle nebo vyvolání jiného efektu. [3]

Náboj - je celek určený ke vkládání do palné zbraně. Jedná se o kombinaci nábojnice, střely, výmetné náplně, patronu a zápalky.

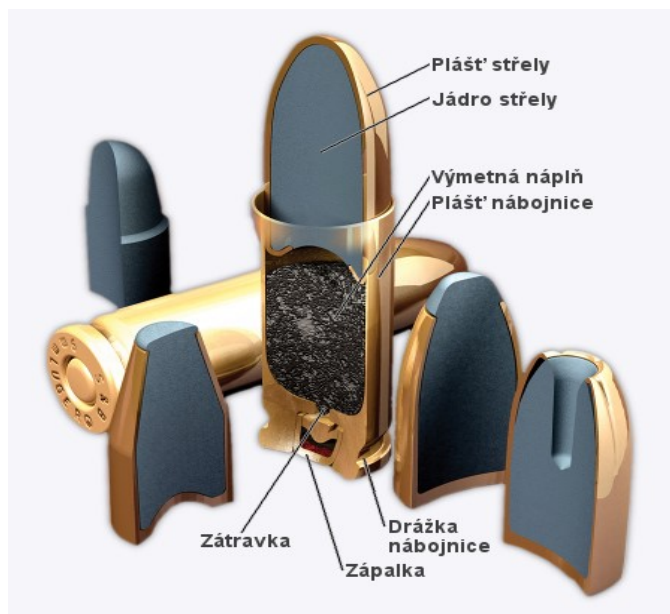
Výmetná náplň - slouží pro vymetení střely ze zbraně, která má přesně stanovenou hmotnost.

Zápalka - je středovým zápallem obsahující zápalkovou slož, která po iniciaci skrz zátravku zapaluje výmetnou náplň.

Nábojnice - slouží k udržení pohromadě celého náboje a chrání výmetnou náplň před vnějšími vlivy. [3]

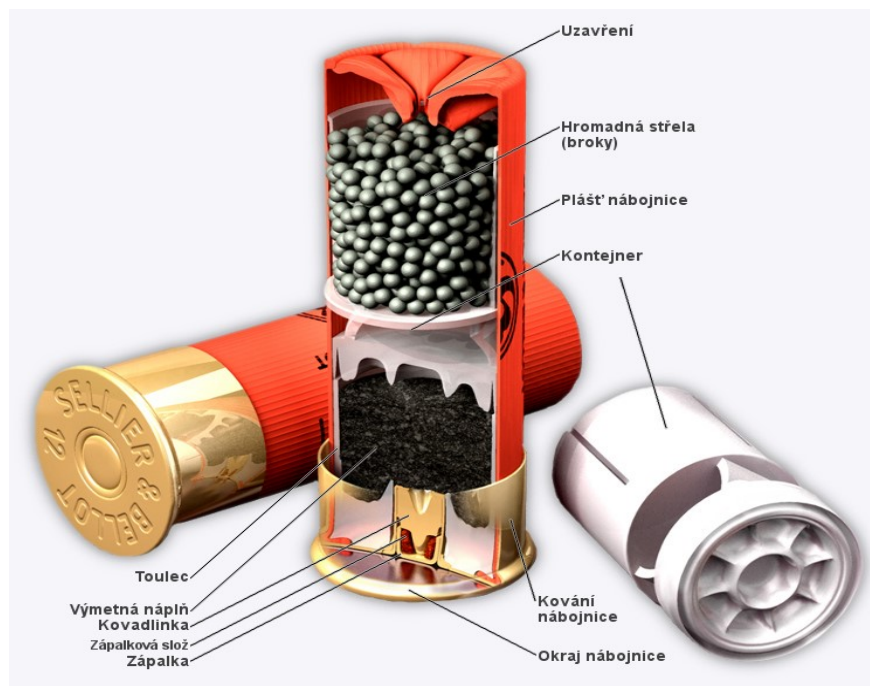
V současnosti se obvykle u palných zbraní používají jednotné kulové náboje s kovovou nábojnicí a středovým zápallem. Pro brokové náboje je nejčastější plastová či papírová nábojnice a středový zápal. [5]

Kulové náboje zpravidla se skládají z jednotné střely, kovové nábojnice, výmetné náplně a zápalky.

Obr. 1. Pistolový náboj [5]

Brokové náboje obvykle se skládají z hromadné střely, papírové nebo plastové nábojnice s kovovým kováním, plastového kontejneru, výmetné náplně a zápalky. [5]

Obr. 2. Brokový náboj s hromadnou střelou [5]

1.2 Ráže palných zbraní

Ráže palných zbraní je vyjádřena vnitřním průměrem hlavně - velikostí průměru vodící části vývrtu hlavně, technickým popisem nábojové komory, technickým popisem použitelného náboje, doplňkovými označeními. [6]

Ráže je označení pro kompletní soubor údajů, jako jsou celkové rozměry náboje, u kterého je jednoznačně uvedeno jaký náboj může pro danou hlaveň použít. Z pravidla se uvádí v „mm“ nebo anglických palcích. Číselné údaje, vyjadřující ráži nábojů, především údaje palcové, vyjadřující jen přibližně skutečné hodnoty. Pro označení v palcích se používá celé číslo, následující za tečkou, která v tomto případě vyjadřuje dohodnutou náhradu desetinného zlomku za nulu a čárku. [7]

Při výběru vhodné ráže jsou rozhodující pro maximální účinnost tyto parametry: průměr střely, hmotnost střely, rychlost střely a energie střely.

Přehled nejvíce používaných ráží dle výkonnosti znázorňuje následující tabulka.

Tab. 1. Přehled používaných ráží [7], upravila Makian 2018

Ráže	Průměr střely / mm.	Hmotnost střely/g.	Rychlost střely m/s	Energie střely /J	Použití
9 mm Br. (380 Auto)	9	5,8	270	271	Ráže používaná pro kompaktní obranné pistole
9 mm Luger (9 x 19)	9	8	340	426	Nejrozšířenější pistolový náboj pro všestranné použití
.38 Special	9,1	9	275	345	Základní revolverová ráže pro všestranné použití
.357 Magnum	9,1	10,2	460	1079	Výkonná revolverová ráže o průměru jako .38 speciál
.44 Magnum	11,1	15,5	410	1310	Velmi výkonná revolverová ráže
.45 ACP	11,4	14,9	260	504	Výkonná pistolová ráže
.50AE	12,7	21	425	1905	Nejvýkonnější pistolová ráže
.500 Magnum	12,7	26	511	3377	Nejvýkonnější revolverová ráže

Kromě, uvedených ráží v tabulce je taky používáno mnoho dalších ráží jako například: 9 mm Makarov, .357 SIG, .41 Magnum, 7,65 mm Br., , 10 mm Auto, .22 Long Rifle, 45 Long Colt.

Někdy má ráže variantu označovanou P (power) se zvýšeným výkonem oproti tabulce, v takovém případě musí být zbraň k použití tohoto náboje od výroby dimenzovaná. [7]

1.3 Hlavní částí palných zbraní

Z konstrukčního hlediska za hlavní části palných zbraní považujeme funkční části a mechanismy, které slouží k zabezpečení správného fungování zbraně. Především se jedná o úplnou

hlaveň, závěr, pouzdro zbraně, systém podávání nábojů, spoušťový mechanismus, zasouvací, vyťahovací a vyhazovací mechanismus, části, které slouží k ovládnání zbraně a uchopení. [3]

1.3.1 Hlavní části samonabíjecí pistole

Každá moderní zbraň je relativně jednoduché konstrukce a obvykle se skládá z desítek různých součástí. Hlavní části samonabíjecí pistole jsou tři:

- závěr - slouží především pro uzamčení komory při výstřelu;
- hlaveň - vede střelu než opustí zbraň a při pomoci drážek uvádí jí do rotace. V zadní části se rovněž nachází nábojová komora;
- rám - slouží pro zajišťování správného fungování zbraně z konstrukčního hlediska.

[2]

Obr. 3. Hlavní části a ovládací prvky pistole [5]

Pistole zpravidla má pět ovládacích prvků - záchyt závěru, pojistka, spoušť, záchyt zásobníku a kohout. [2]

Nejčastěji používané ráže do pistolí:

- .22 Long Rifle;

- 9 mm Browning (9x17);
- 9 mm Luger (9x19);
- .45 ACP. [3]

1.3.2 Hlavní části revolveru

Revolvery se liší způsobem uložení nábojů. V revolvrech se náboje umísťují do otočného válce, který se spolu napnutím kohoutu pootočí, a před hlaveň se tak dostává další náboj. [8]

Moderních revolvery většinou mají podobnou konstrukci – opakovací zbraň, ve které pro připravení dalšího náboje a natažení bicího ústrojí dochází promáčknutím spouště nebo natažením kohoutu. [5]

Revolvery stejně jako pistole mají tři hlavní části:

- hlaveň;
- revolverový válec;
- rám.

Obr. 4. Hlavní části a ovládací prvky revolveru [5]

Nejčastěji používané ráže do revolveru:

- .22 Long Rifle;
- .38 Speciál;

- .357 Magnum;
- .44 Magnum;
- .45 Long Colt. [3]

1.3.3 Porovnání pistole a revolveru

Výhody pistole oproti revolveru:

- velká kapacita zásobníku, běžně 15 a více nábojů;
- možnost použití vysoce výkonných ráží;
- díky menšímu rozměru, především v šířce se lépe skrytě nosí a snadněji se vytahuje z pouzdra. Pistole je kompaktnější oproti revolveru a nemá tolik ostrých hran;
- u pistolí se nejvíce projevil vědecko-technický pokrok, kde díky plastům se snížila jejich hmotnost až na 700 gramů v ráži 9 mm Luger;
- po provedení výstřelu se nábojnice samočinně odstraňují z nábojové komory. Taktéž i výměna zásobníku je rychlejší oproti revolveru. [3]

Výhody revolveru oproti pistoli:

- velké množství různých typů střel pro jednu ráži;
- po nabití nábojů do válce je ihned připravená k použití;
- přibližně o 1/3 méně součástí a samozřejmě s tím spojená jeho vyšší spolehlivost a životnost;
- při selhání náboje nebo při snížení tlaku plynu prahových spalín se zbraň rychleji připraví k dalšímu výstřelu;
- při výměně válce nebo použití speciálních přípravku lze střílet víc než 2 ráže ze stejné hlaveň. [3]

1.3.4 Puška a její hlavní části

Pušky - jsou dlouhé palné zbraně s drážkovaným vývrtem. Závěrový mechanismus této palné zbraně je poháněn plyny vznikajícími při hoření střelného prachu v náboji a využívá uzamčení kyvnou závorou. Z hlediska stupně automatizace pušky dělíme na jednoranové, opakovací, samonabíjecí a samočinné (automatické). [5]

Hlavní částí pušky jsou zpravidla dvě:

- hlaveň - slouží k vedení střely;

- závěr – slouží k uzamčení (uzavření) náboje do nábojové komory hlavně.

Obr. 5. Hlavní části a ovládací prvky samonabíjecí pušky [5]

Nejčastěji používané ráže do pušky:

- .308 Winchester;
- 7,62 x 39;
- .223 Winchester. [7]

1.3.5 Brokovnice a její hlavní části

Brokovnice jsou dlouhé palné zbraně obvykle s hladkým vývrtem. Z hlediska konstrukce jsou především určeny pro střelbu náboji pro brokové zbraně.

Dle počtu hlavní dělíme brokovnice:

- jednohlavňové brokovnice, které se rozdělují dle kategorie na jednoranové, opakovací, samonabíjecí a samočinné (automatické);
- dvouhlavňové brokovnice- tak zvané dvojky a kozlice (hlavně vedle sebe, respektive nad sebou);
- tříhlavňové brokovnice – brokový troják, u které se dvě hlavně se nachází vedle sebe a jedna nad nebo pod nimi;
- čtyřhlavňové brokovnice – doposud jsou vyvíjeny a vyráběny pro vojenské, policejní i obranné účely. [5]

Obr. 6. Hlavní části a ovládací prvky dvouhlavňové brokovnice [5]

Nejčastěji používané ráže do brokových zbraní:

- 12x76;
- 12 x 70. [7]

1.4 Právní aspekty pro použití palných zbraní v oblasti komerční bezpečnosti

Použití palných zbraní vychází z celosvětově a obecně uznávaných zásad i postupů. Základní právní normou pro použití střelných palných zbraní pracovníky průmyslu komerční bezpečnosti je č. 119/2002 Sb. o zbraních, v platném znění. Tento zákon, mimo jiné, stanovuje podmínky nejen pro možnosti nabytí vlastnictví, nošení, držení, používání zbraní a taky rozděluje zbraně dle jednotlivých kategorií. [9]

Zákon o zbraních rovněž upravuje povinnosti a práva držitelů zbraní a taktéž veškeré právní prostředí související se zbraněmi v České republice. Zde jsou uváděny podmínky získání zbrojního průkazu a dělení zbrojních průkazu podle skupin dle účelu užívání zbraní. [3]

1.4.1 Rozdělení střelných palných zbraní dle kategorií

Druhá část zákona o zbraních č. 119/2002 Sb. kategorizuje střelné palné zbraně podle jejich společenské nebezpečnosti a způsobu použití. Dle tohoto zákona zbraně jsou rozděleny do čtyř kategorií s označením A až D na základě jejich charakteristických technických parametrů. Toto účelné rozdělení definuje míru nebezpečnosti zbraně jednotlivých kategorií pro

společnost, přitom do kategorie D jsou zahrnuty nejméně nebezpečné zbraně pro společnost, naopak zbraně kategorie A jsou nejnebezpečnější zbraní pro společnost. [3]

Pojetí „nebezpečné pro společnost“ v souvislosti se zbraní lze vysvětlit takto:

- nejde o nebezpečnost, ale o účinnost;
- nebezpečnost pro společnost nejde ve smyslu zbraní definovat, protože veškerou hrozbou pro společnost je člověk, ne zbraň;
- zmíněnou nebezpečnost je potřeba chápat (včetně uvedeného dělení A-D) jako hrozbu, co by mohl se zbraní dané kategorie (A-D) způsobit člověk.

Zbraně kategorie A - zakázané zbraně

Zbraně této kategorie mají velkou účinnost, která již není považována za běžně využitelnou pro většinu legitimních civilních účelů. Jedná se o samočinné zbraně, tlumiče hluku výstřelu apod. Pověštinou jsou to zbraně vojenské produkce a nejsou určeny pro civilní účely.

Pro získání zbraní kategorií A je zapotřebí udělení výjimky ze zákona o zbraních příslušným útvarem policie. Kromě toho, co se týče vhodností zbraní této kategorií pro účely komerční bezpečnosti lze s udělením výjimky spíše pochybovat. [2]

Konkrétně vymezuje zbraně kategorie A ustanovení § 4 zákona o zbraních; kategorie A je jedinou kategorií zbraní podle zákona o zbraních, do které spadají též jiné předměty než zbraně. Rovněž pod pojmem zbraní kategorie A se rozumí i zakázané střelivo a zakázané doplňky zbraní.

Zakázané zbraně

- vojenské zbraně, včetně odpalovacích zařízení, s výjimkou pušek, pistolí a revolverů, ověřených pro civilní použití;
- samočinné neboli plně automatické zbraně;
- zákeřné zbraně;
- palné zbraně, které nelze identifikovat jako zbraně pomocí detekčních a rentgenových přístrojů a zbraně;
- plynové nebo expanzní zbraně, nejde-li o dovolené výrobní provedení podle vyhlášky č. 372/2002 Sb.;
- střelná nástrahová zařízení;

- zbraně s pevně vestavěnými tlumiči hluku výstřelu nebo s pevně vestavěnými laserovými zaměřovači. [10]

Zbraně kategorie B - zbraně podléhající povolení

Zbraně této kategorie jsou účinnější z hlediska ráže, rychlosti střelby a velikosti, než zbraně následující kategorie C. Ke zbraním této kategorie, můžeme zařadit – revolvery, samonabíjecí pistole a specificky definované pušky a brokovnice, které mají obvykle kratší hlaveň nebo má jejich zásobovací ústrojí větší kapacitu.

Nezbytnou podmínkou pro nabytí zbraně kategorií B je vydání povolení příslušným útvarem policie. Na vydání takového povolení má žadatel právní nárok, v případě že k tomu má řádný důvod. Zákon o zbraních striktně vymezuje, co se má považovat za řádný důvod:

- provozování muzejnictví či sběratelské činnosti;
- uskutečňování sportovní, lovecké, kulturní nebo jiné zájmové činnosti nebo příprava na povolání;
- provozování koncesovaných živností v oboru zbraní a střeliva;
- zajišťování ostrahy majetku a osob;
- zabezpečování úkolů podle zvláštního právního předpisu;
- ochrana života, zdraví nebo majetku. [10]

Zbraněmi kategorie B podle § 5 zákona o zbraních jsou:

- krátké opakovací či samonabíjecí zbraně s hlavní kratší než 300 mm a celkovou délkou menší než 600 mm;
- krátké jednoranové či víceranové zbraně pro střelivo se středovým zápalem;
- jednoranové či víceranové zbraně pro střelivo s okrajovým zápalem o celkové délce je menší než 280 mm;
- dlouhé samonabíjecí zbraně, jejichž zásobník nebo nábojová schránka a nábojová komora mohou dohromady pojmout více než 3 náboje nebo u nichž je podávací ústrojí odnímatelné;
- opakovací či samonabíjecí brokovnice s hlavní dlouhou nejvýše 600 mm;
- samonabíjecí zbraně, pokud mají vzhled samočinných zbraní;
- signální zbraně pro použití signálních nábojů ráže větší než 16 mm. [10]

Zbraně kategorie B lze považovat dle zákona nejběžnější zbraně pro průmysl komerční bezpečnosti. Jedná se především o krátké palné zbraně, samonabíjecí a opakovací brokovnice či samonabíjecí kulovnice, tudíž zbraně, které lze nabyt pouze na povolení. [2]

Zbraně kategorie C - zbraně podléhající ohlášení

Zbraně této kategorie může nabývat do vlastnictví a nosit držitel příslušné skupiny zbrojního průkazu nebo držitel zbrojní licence. Jsou to především držitele zbrojních průkazů skupiny A, B, C nebo E. Držitele zbrojního průkazu D nejsou oprávněni nabývat zbraně podléhající registraci sami do vlastnictví. Kromě předložení zbrojního průkazu příslušné skupiny k získání zbraně kategorie C doložení dalších dokumentů dle zákona o zbraních již nevyžaduje.

Zbraněmi kategorie C podle § 6 zákona o zbraních jsou:

- jednoranové či víceranové zbraně pro střelivo s okrajovým zápalem o celkové délce větší než 280 mm;
- dlouhé jednoranové, víceranové a opakovací zbraně;
- samonabíjecí dlouhé zbraně s pevným zásobovacím ústrojím, které nepojme více než 3 náboje;
- plynové zbraně, u nichž kinetická energie střely na ústí hlavně je vyšší než 16 J. [10]

Zbraně kategorie D - zbraně nepodléhající registraci

Zbraně této kategorie může nabývat do vlastnictví a nosit pouze osoba starší 18 let a plně svéprávná fyzická osoba či právnická osoba a není podmínkou, aby byl držitelem zbrojního průkazu nebo zbrojní licence.

Pro střelbu z těchto zbraní je nezbytné mít bezpečný prostor, včetně zajištění dohledu odpovědné osoby. Takové místo musí být patřičně označeno jako místo, kde probíhá střelba. Střelba s použitím zbraně kategorie D může být zakázána, pokud by šlo o ohrožení života či zdraví osob nebo mohla být způsobena škoda na majetku.

Držitel zbraně kategorie D nesmí takovou zbraň nosit viditelně na veřejnosti či na místě veřejnosti přístupném. Taktéž držitel zbraně kategorie D nesmí nosit či jakkoliv manipulovat, pokud je pod vlivem alkoholických nápojů, návykových látek, léků atd. [10]

Zbraněmi kategorie D podle § 7 zákona o zbraních jsou:

- historické zbraně;
- zbraně jednoranové a dvouranové zkonstruované na principech doutňákových, kolečkových, křesadlových nebo perkusních zámkových systémů;
- palné zbraně určené pro střelbu náboji typu flobert s energií střely na ústí hlavně do 7,5 J;
- plynové zbraně na vzduchovou kartuš;
- plynové zbraně, jejichž kinetická energie střely na ústí hlavně dosahuje nejvíce 16 J;
- expanzní zbraně a expanzní přístroje;
- mechanické zbraně s napínací silou větší než 150 N;
- znehodnocené zbraně, u kterých byly dle vyhlášky č. 371/2002 Sb. provedeny určité nevratné úpravy, znemožňující jejich použití ke střelbě;
- zbraně, u kterých byly dle vyhlášky č. 371/2002 Sb. řezem provedeny úpravy, které odkrývají alespoň částečně vnitřní konstrukci zbraně;
- více než dvouranové nebo opakovací zbraně zkonstruované na principu perkusních zámkových systémů. [10]

1.4.2 Držení a nošení palných zbraní podle legislativy

Pojmy držení a nošení střelných palných zbraní jsou, jedná z nejdůležitějších pojmů, určující dvě různé úrovně přechovávání zbraní. [9]

Pro účely tohoto zákona o zbraních se rozumí:

- držením zbraně se rozumí přechovávání zbraně ve stavu vylučujícím jejich okamžité použití a z hlediska zákona rozlišujeme dva stavy, vymezující tento pojem:
 - zbraň uvnitř bytových nebo provozních prostor nebo uvnitř zřetelně ohraničených nemovitostí se souhlasem vlastníka prostor nebo nemovitostí zbraň nenabitou náboji v zásobníku, nábojové schránce, nábojové komoře hlavně nebo nábojových komorách válce revolveru a uloženou v uzavřeném obalu za účelem jejího přemístění z místa na místo;

- zbraň nenabitou náboji v zásobníku, nábojové schránce, nábojové komoře hlavně nebo nábojových komorách válce revolveru a uloženou v uzavřeném obalu za účelem jejího přemístění z místa na místo.
- nošením zbraně se rozumí přechovávání zbraně ve stavu umožňujícím jejich okamžité použití, kdy pracovník průmyslu komerční bezpečnosti má tuto zbraň u sebe na veřejně přístupných místech. [3]

Nařízení vlády České republiky č. 338/2002 Sb. ve znění pozdějších předpisu, týkající se technických požadavků v rámci zabezpečení držení, přechovávání zbraní, podmínkách skladování a zacházení s černým loveckým prachem, bezdýmným prachem stanoví způsob přechovávání zbraní následovně:

1. do deseti kusů - zbraně kategorie A, B a C s celkovým počtem do 10 000 ks nábojů, se zabezpečují v uzamykatelné ocelové schránce či skříni nebo speciálním uzamykatelném zařízení, splňující technické požadavky odpovídající technické normy;
2. do dvaceti kusů - přechovávané zbraně s celkovým počtem do 20 000 ks nábojů se musí zabezpečit v uzamykatelném trezoru či ve speciálně uzamčené místnosti neboli v samostatném objektu, splňující technické požadavky odpovídající technické normy;
3. dvacet i více kusů - zbraně kategorie A, B a C s celkovým počtem více než 20 000 ks nábojů, se musí zabezpečit v uzamykatelném trezoru či ve speciálně uzamčené místnosti neboli v samostatném objektu, jestli jsou chráněny elektronickým zabezpečovacím zařízením a samozřejmě jestli splňují technické požadavky odpovídající technické normy. [2]

Vedení evidencí o zbraních při podnikání v rámci zbraní a taktéž provádění cvičných střelb stanovuje vyhláška ministerstva vnitra České republiky č. 384/2002 Sb. o provedení některých ustanovení zákona o zbraních, ve znění vyhlášky č. 431/2003 Sb., v platném znění. [2]

Vyhláška ministerstva zdravotnictví č. 493/2002 Sb. o posuzování zdravotní způsobilosti k vydání i nebo platnosti zbrojního průkazu a o obsahu lékárničky první pomoci provozovatele střelnice, ve znění vyhlášky č. 254/2007 Sb., v platném znění, stanoví nemocí, vylučující nebo omezující zdravotní způsobilost pro vydání zbrojního průkazu skupiny D. [2]

1.4.3 Okolnosti získání zbrojního průkazu a zbrojní licence v rámci průmyslu komerční bezpečnosti

Podmínkami pro získání zbrojního průkazu a zbrojní licence pro pracovníky průmyslu komerční bezpečnosti má dva různé úhly pohledu:

První úhel pohledu spočívá v oprávněnosti nabytí a držení zbraně v rámci podnikání fyzickou či právnickou osobou za účelem provozování podnikání, spočívající v zajišťování ochrany majetku a osob. Sem můžeme zařadit koncesované živnosti:

- služby soukromých detektivů;
- ostraha majetku a osob.

Druhý úhel pohledu spočívá v samostatném výkonu této činnosti v rámci pracovně-právních vztahů fyzických osob k provozovatelům těchto živností. V takovém případě držitel zbrojního průkazu musí mít oprávnění skupiny D (k výkonu zaměstnání).

To znamená, že podnikající fyzická nebo právnická osoba v oblastech průmyslu komerční bezpečnosti, jakož držitel koncesní listiny, musí kromě živnostenského listu či koncesní listiny být i držitelem zbrojní licence odpovídající skupiny. V takovém případě, živnostenská činnost musí být vykonávána pouze pomocí vlastních zaměstnanců, kteří musí mít zbrojní průkaz skupiny D. [2]

1.4.3.1 Získání zbrojního průkazu

Obecně je známo, že získat zbrojní průkaz České republiky není vůbec jednoduché. Legislativa ČR je v tomto ohledu velmi přísná. Uchazeč musí mít prověření týkající trestné činnosti a některých přestupků na úseku zbraní a střeliva, občanského soužití, nadměrného používání alkoholických nápojů nebo užívání psychotropních a obdobyň, látek. [3]

Zbrojní průkaz představuje doklad, opravňující fyzické osoby k nabytí a držení nebo nošení zbraní. Pro získání zbrojního průkazu musí žadatel splnit určité zákonem dané podmínky.

Zákon o zbraních definuje dle ustanovení § 16 skupiny zbrojních průkazů podle účelu užívání zbraně nebo střeliva a podle rozsahu oprávnění:

- zbrojní průkaz skupiny A – je určen ke sběratelským účelům;
- zbrojní průkaz skupiny B - je určen ke sportovním účelům;

- zbrojní průkaz skupiny C - je určen k loveckým účelům;
- zbrojní průkaz skupiny D - je určen k výkonu zaměstnání nebo povolání nezbytná pro zaměstnání;
- zbrojní průkaz skupiny E - je určen k ochraně života, zdraví nebo majetku. [10]

Je doporučeno v rámci potřeby průmyslu komerční bezpečnosti mít skupiny zbrojního průkazu D a E. [9]

V dnešní době získání zbrojního průkazu a zbrojní licence není zrovna levná záležitost. Větší část formálních úkonů je spojená s byrokracií, s čímž jde ruku v ruce placení správních poplatků. [5]

V níže uvedené tabulce jsou uvedeny poplatky, související s pořízením zbrojního průkazu a spojené s tím úkony.

Tab. 2. Poplatky za pořízení zbrojního průkazu [5], upravila Makian 2018

Úkon	Poplatek
Přijetí přihlášky ke zkoušce odborné způsobilosti	100 Kč
Zákonný poplatek zkušební komisaře	600 Kč
Žádost o vydání zbrojního průkazu za jeho 1 skupinu	700 Kč
Přijetí žádosti o rozšíření skupin zbrojního průkazu	700 Kč
Přijetí žádosti o vydání nového zbrojního průkazu po uplynutí doby jeho platnosti	400 Kč
Přijetí žádosti o udělení výjimky na zbraň kategorie A	1 000 Kč
Přijetí žádosti o vydání povolení na zbraň kategorie B	200 Kč
Přijetí žádosti o vydání průkazu zbraně	300 Kč
Žádost o vydání zbrojní licence za 1 skupinu	1 500 Kč
Žádost o vydání duplikátu zbrojního průkazu	100 Kč
Přijetí žádosti o vydání evropského zbrojního pasu	700 Kč
Přijetí žádosti o prodloužení evropského zbrojního pasu	700 Kč

K tomu je třeba připočítat cenu za střelnici, přípravný střelecký kurz a vydání lékařského potvrzení. Vše se vyšplhá do řádu tisíců korun, samotný proces získání zbrojního průkazu trvá několik měsíců. [11]

Zákon o zbraních jasně předepisuje podmínky pro získání zbrojního průkazu, mezi které patří české občanství, věk, zdravotní způsobilost, odborná spolehlivost, svéprávnost, trestní bezúhonnost a spolehlivost. Standardně platnost zbrojního průkazu je stanovena na dobu 10 let. [12]

Místo pobytu na území České republiky

U občanů České republiky se jedná o místo trvalého pobytu a u cizinců se jedná o místo trvalého, přechodného a dlouhodobého pobytu.

Věková hranice

Dle § 19 zákona č. 19/2002 zbrojní průkaz skupiny A, D nebo E může zažádat osoba starší 21 let a o zbrojní průkaz skupiny B nebo C osoba starší 18 let.

Svéprávnost

Žadatel o zbrojní průkaz může sám za sebe jednat a vlastnit platný občanský průkaz.

Odborná způsobilost

Odborná způsobilost se prokazuje složením příslušné zkoušky. Zpravidla se skládá z teoretické a praktické části.

Teoretická část vyžaduje například znalost zákona o zbraních, právní definice nutné obrany a krajní nouze, nauky o zbraních a střelivu, zdravotnického minima.

Praktická část zkoušky dokládá schopnost uchazeče bezpečně manipulovat se zbraněmi a střelivem i střelby na pevný cíl. [12]

Zdravotní způsobilost

Posudek o zdravotní způsobilosti dle § 20 zákona č. 119/2002 Sb. vydává posuzující lékař na základě výsledků lékařské prohlídky či psychologického vyšetření popř. dalších potřebných vyšetření.

Zdravotní způsobilost se musí prokazovat každých deset let při obnovování zbrojního průkazu, držitelé zbrojního průkazu skupiny D pak každých pět let. Seznam nemocí vylučujících nebo omezujících držení zbrojního průkazu je dán vyhláškou. [3]

Třesní bezúhonnost

Za bezúhonného podle zákona o zbraních § 22 se nepovažuje osoba, která byla pravomocně uznána vinnou trestním řízením. Bezúhonnost zajišťuje, aby zbrojní průkaz nemohla získat osoba, která se v minulosti dopustila závažné trestné činnosti. Třesní bezúhonnost posuzuje příslušný útvar policie a k jejímu posouzení požaduje vydání opisu z evidence Rejstříku trestů. [3]

Spolehlivost

Podle zákona o zbraních §23 za spolehlivého se považuje ten, jehož trestní stíhání bylo pravomocně podmíněně zastaveno nebo bylo pravomocně rozhodnuto o podmíněném odložení návrhu na potrestání, a dosud neuplynula zkušební doba nebo lhůta, v níž má být rozhodnuto, zda se osvědčil. [3]

Za nespolehlivé jsou považováni například alkoholici, uživatelé drog nebo lidé, kteří se opakovaně dopouštějí vážnějších přestupků. Policie může požádat o vyjádření o spolehlivosti obecní úřad nebo jinou státní správu. [12]

1.4.3.2 Získání zbrojní licence

Zbrojní licence, na rozdíl od zbrojního průkazu, opravňuje jak fyzickou, tak i právnickou osobu k nabývání vlastnictví a přechovávání zbraní nebo střeliva.

Zbrojní licence je veřejná listina, opravňující právnickou osobu či fyzickou osobu k nabývání vlastnictví a přechovávání zbraní dle rozsahu oprávnění stanovených pro jednotlivé skupiny zbrojní licence. Dle rozsahu oprávnění a důvodů užívání zbraní, zbrojní licence se rozlišují podle skupin:

- A -vývoj, výroba zbraní nebo střeliva;
- B - opravy, úpravy nebo znehodnocování zbraní;
- C - nákup, prodej nebo přeprava zbraní;
- D - půjčování zbraní nebo úschova zbraní;
- E - ničení nebo znehodnocování zbraní;
- F - výuka nebo výcvik ve střelbě;
- G - zajišťování ostrahy majetku a osob;
- H - uskutečňování sportovní, kulturní nebo zájmové činnosti;
- I - provozování muzejnictví nebo sbírkové činnosti;
- J - zabezpečování úkolů podle zvláštního právního předpisu;

- K - provozování pyrotechnického průzkumu. [10]

V rámci potřeby průmyslu komerční bezpečnosti je doporučeno držení zbrojní licence v rozsahu oprávnění skupiny G za účelem ostrahy majetku a osob.

Zbrojní licence skupiny G získá podnikající právnická či fyzická osoba podáním žádosti na příslušný útvar České police, která mimo jiné musí mít následující náležitosti:

- identifikační údaje podnikající fyzické nebo právnické osoby - např. výpis z obchodního rejstříku;
- opodstatnění a odůvodnění vydání zbrojní licence - např. popis činnosti, kterou bude podnikající subjekt provádět;
- adresa místa, kde se budou palné zbraně a střelivo přechovávat;
- osobní údaje podnikatelského subjektu. [10]

Žadatel zbrojní licence, zároveň do žádosti o vydání zbrojní licence, musí bezpodmínečně uvést taky údaje osoby, která v rámci své pracovní náplně bude plnit pracovní povinnosti spojené s přechováváním, skladováním či používáním zbraní, zejména:

- vést evidenci palných zbraní;
- vydávat zbraně pouze osobám, které budou je používat k oprávněným účelům;
- provádět zabezpečení držných zbraní proti zneužití, krádeži anebo ztrátě. [2]

Jak bylo již uvedeno výše, zajišťovat činnost se zbraněmi, v prostředí komerční bezpečnosti, mohou jenom držitelé zbrojní licence prostřednictvím svých zaměstnanců. Zároveň tyto zaměstnanci musí být držiteli zbrojního průkazu skupiny D, který je opravňuje k nošení nebo držení zbraně kategorie A, B a C, na kterou má jejich zaměstnavatel udělenou licenci nebo ji potřebuje k výkonu povolání. [13]

1.5 Mýty a fakta o palných zbraních

V dnešní době neexistuje předmět, který je proslulý tolika mýty, jako palná zbraň. Jelikož obyčejný člověk palné zbraně nepoužívá, a tudíž prakticky se nasetkává s nimi v běžném životě a považují je za přirozeně nebezpečné, tak kolují různé chybné názory a mýty, které jsou mimo realitu, potažmo jsou založené na povídkách z druhé ruky. Následně vznikají tak zvané „lidové moudrosti“ o zbraních, ve smyslu: méně zbraní méně mrtvých, anebo že zbraní patří do rukou armády a police. [14]

Mýtus č 1: Zbraně patří do rukou pouze profesionálů ve statním sektoru

Faktem je, že mnoho civilistů, kteří jsou držitelé zbrojních průkazů, mají podstatně lepší výcvik se zbraní, nežli většina policistů, především v kvalitě výcviku, a počtem nábojů vystřelených každý měsíc.

Pracovníci průmyslu komerční bezpečnosti tudíž nepotřebují stejnou úroveň výcviku jako policisté. Úkolem policisty při zásahu je v první řadě pachatele zneškodnit a zadržet. Civilistovi v rámci nutné obraně stačí jen pachatele odstrašit a zahnat na útěk, což je z hlediska taktiky a techniky mnohem jednodušší. [14]

Mýtus č. 2: Případů nutné obrany s palnou zbraní je jen několik za rok

Faktem je, že se jedná o několik případů za rok, o kterých se veřejnost dozví z medií. V drtivé většině případů již samotné ukázání zbraně postačí k tomu, aby se pachatel stáhnul nebo se dal na útěk. Tato naprostá většina případů se ale v médiích neobjeví, protože se při nich nestřílí a neteče krev.

Většina případů použití střelné zbraně v obraně se neobjevuje ani v policejních statistikách. Použití zbraně je totiž nutno hlásit teprve tehdy, dojde-li ke střelbě. [14]

Mýtus č. 3: Palná zbraň není zrovna vhodným prostředkem v rámci sebeobraně

Na základě provedeného vyhodnocení britského ministerstva vnitra, v souvislosti s množstvím zranění obránce při loupeži na použitém způsobu obrany byly zjištěny následující fakta:

Tab. 3. Závislost zranění na způsobu obrany [2]

Obrana palnou zbraní	6%
Neodporování plnění požadavků	25%
Obrana ruční zbraní (obranné prostředky- nůž, paralyzér)	40%
Nenásilný odpor (útěk, volání o pomoc)	45%

Faktem je, že v méně než 8% případů nutné obrany byl útočník zraněn, a v méně než jednom případě z tisíce, byl zabit. Co se týče zločinů vůči ženám, zde je pravděpodobnost vážného zranění ženy, která pachateli neklade odpor 2,5 krát větší než u ženy, která se brání palnou

zbraní. Pro muže je obrana palnou zbraní také výhodnější, zde bylo vyhodnoceno, že pravděpodobnost vážného zranění je 1,4 krát vyšší při nekladení odporu než při obraně palnou zbraní. [2]

Z uvedených mýtů plyne, že existují fakta, která umožňují poskytnout pracovníkovi PKB náhled na celkový obraz o palných zbraních, aby si sám mohl vytvořit objektivní názor.

Dílčí závěr.

Cílem této kapitoly bylo poskytnout ucelený přehled o palných zbraních, které jsou nedílnou součástí pracovníka bezpečnostních služeb. Pro snazší pochopení této problematiky bylo provedeno rozdělení palných zbraní z různých hledisek, konstrukce a mechanismu. Dále následovala základní charakteristika pistolí, revolveru, brokovnice a samonabíjecí pušky, včetně jejich ráže a střeliva. Rovněž byly vymezeny stručné právní podmínky pro rozdělení palných zbraní dle kategorií, získání zbrojních průkazů a licencí. Z důvodu malé informovanosti o palných zbraních koluje hodně mýtů, a pro to i v této kapitole byly uvedeny několik nejčastějších mýtů o zbraních.

2 CHARAKTERISTIKA PROSTŘEDÍ KOMERČNÍ BEZPEČNOSTI

Prostředí komerční bezpečnosti představují významný prvek bezpečnosti při ochraně majetku a osob, prevenci kriminality, zamezování škod a ochranu přepravy cenností a hotovostí.

V dnešní době ochrana osob a majetku není zabezpečována jen státními orgány, ale také soukromými bezpečnostními službami, které poskytují zákazníkovi nadstandartní služby a zvýšení bezpečnosti za úplat. Díky komplexnosti objemu a poskytovaných služeb, rozsahu působení lze prostředí komerční bezpečnosti označit za průmysl komerční bezpečnosti (PKB), který neustále doplňuje mezeru mezi státními orgány a potřebami soukromých subjektů. [15]

Faktem je, že prakticky každý pracovník průmyslu komerční bezpečnosti musí být vědom toho, že při výkonu svého povolání bude muset zasáhnout proti útočnickovi nebo čelit jiné hrozbě či nebezpečí. A pro to je nezbytně nutné pro pracovníka PKB dokonale znát veškeré právní úpravy v rámci nutné obrany, zadržení a krajní nouze. Základní znalostí této problematiky se vyžadují u zkoušky při získání zbrojního průkazu, ale v praktickém využití nebo konkrétně vzniklé situací, znalostí právního prostředí musí být precizní. [16]

2.1 Právní prostředí České republiky v průmyslu komerční bezpečnosti

Právní řád České republiky neupravuje zvláštní výjimky vůči pracovníkům průmyslu komerční bezpečnosti před běžnými občany, a pro to je nutné, aby pracovník PKB při překročení užití buď to fyzické síly neboli použití zbraně, pokaždé musí zvážit, jestli k tomu úkonu má právní podklad ze zákonného hlediska. [16]

Mezi základní ustanovení právního řadu ČR, tykající profesní obrany pracovníků průmyslu komerční bezpečnosti v první řadě považujeme ustanovení trestního zákoníku č.40/2009 Sb., ve kterém jsou upravená okolnostmi vylučující protiprávnost: krajní nouze - § 28, a nutná obrana - § 29. [17]

V ustanoveních § 28 - § 32 trestního zákoníku jsou vymezeny takové případy, kdy se už ze zákona vylučuje protiprávnost činu. Především se jedná o dovolené činy, které přesto, že jsou svými znaky podobné trestným činům, nenaplnějí znaky skutkové podstaty trestného činu a nejsou pro společnost škodlivé. Tím, že trestní zákoník připouští jednání uvedená v ustanoveních § 28 až § 32 trestního zákoníku, projevuje souhlas s nutnou mírou nebezpečí,

kteřá je spojena s takovou činností. V trestním zákoníku jsou upraveny jen nejdůležitější a nejfrekventovanější typy těchto okolností. [17]

Pro průmysl komerční bezpečnosti je taky velmi důležitý zákon 141/1961 o trestním řízení (trestní řád), a konkrétně k problematice profesní obrany pracovníků bezpečnostních služeb vztahuje § 76 – zadržení osoby podezřele. [16]

2.1.1 § 28 - Krajn \acute nouze

„(1) Čin jinak trestný, kterým někdo odvrací nebezpečí přímo hrozící zájmu chráněnému trestním zákonem, není trestným činem.

(2) Nejde o krajní nouzi, jestliže bylo možno toto nebezpečí za daných okolností odvrátit jinak anebo způsobený následek je zřejmě stejně závažný nebo ještě závažnější než ten, který hrozil, anebo byl ten, komu nebezpečí hrozilo, povinen je snášet.“ [18]

Toto ustanovení formuluje podmínky pro krajní nouzi, což umožňuje, aby nebyly stíhány osoby, které vystupují na ochranu zájmů chráněných trestním zákonem. V krajní nouzi lze odvracet nebezpečí hrozící jak zájmům společnosti, tak jednotlivce, a to v případech ohrožení života, zdraví, svobody, majetku, důstojnosti. Je však vyloučeno použití krajní nouze u osob, které jsou povinny nebezpečí snášet, protože jim to ukládají zvláštní předpisy. [16]

Ustanovení trestního zákoníku § 28 o krajně nouze, upravuje takovou situaci, kde lze chránit ohrožený zájem jen tím, že se obětuje jiný zájem chráněný trestním zákoníkem. V krajní nouzi je nutné, aby současně byly splněny podmínky subsidiarity a podmínka proporcionality. Znamená to, že za daných okolností nebylo možné nebezpečí odvrátit jiným způsobem a způsobená škoda nesmí nikdy byt větší, než která hrozila od původního nebezpečí. [17]

Příkladem jednání v krajně nouzi může posloužit situace, kdy během požáru majitel bungalovu jedná v krajní nouzi, jestli strhne sousedovu starší střechu, která má minimální hodnotu za účelem zabránění rozšíření požáru na další novostavby. V takovém případě je zachována proporcionalita následků.

Základní princip krajní nouze je shodný s nutnou obranou. Ale jednání v nutné obraně je spíše zaměřeno vždy proti útočníkovi, když jednání v krajní nouzi směřuje vždy proti někomu jinému, a to proti zájmům třetích osob. Jejich zájmy je třeba chránit více než zájmy útočníka, a z tohoto důvodu jsou podmínky krajní nouze přísnější než u nutné obrany. [18]

Pokud by bylo možné nebezpečí za daných okolností odvrátit jinak, v takovém případě se nejedná o krajní nouzi. Tak též se nejedná o krajní nouzi, jestliže způsobený následek stejně závažný, neboli ještě závažnější než původně hrozil či byl ten, komu nebezpečí hrozilo, povinen je snášet. [18]

Z výše uvedeného plyne, že pokud nehrozí nebezpečí od fyzické osoby, tak v takovém případě vždy se jedná o krajní nouzi. [16]

2.1.2 § 29 - Nutná obrana

„(1) Čin jinak trestný, kterým někdo odvrací přímo hrozící nebo trvajícím útok na zájem chráněný trestním zákonem, není trestným činem.

(2) Nejde o nutnou obranu, byla-li obrana zcela zjevně nepřiměřená způsobu útoku.“ [18]

Ustanovení trestního zákoníku § 29 o nutné obraně upravuje sebeobranu nebo obranu dalších osob před přímým útokem nebo trvajícím útokem na zájem chráněný tímto zákonem. Jedná se útoky proti životu, zdraví či majetku. Jednání v nutné obraně není trestným činem. [16]

V podstatě se jedná o protiútok, vedený proti útočníkovi, který utočí na zájem chráněný trestním zákoníkem a obránce brání stejné zájmy, které chrání trestní zákoník. Z právního hlediska se jedná o souboj různých zájmů, kde na jedné straně jde o zájem napadený útokem a naopak na druhé straně se jedná o zájem útočníka.

Při nutné obraně se předpokládá zastavení útoku, přímo hrozícího na zájem chráněný trestním zákoníkem a obrana nesmí být zcela zjevně nepřiměřená způsobu útoku. Nutná obrana je přípustná proti útokem vedenému proti zájmům, které chrání trestní zákon. A proto hlavním účelem nutné obrany poskytovat individuální možnost ochrany života, zdraví, svobody, majetku a cti, stejně tak i státních či společenských zájmů. [16]

Osoba, která je napadena a jedná v nutné obraně, se musí bránit tak, aby byla způsobilá zastavit útok, aby nepokračoval nebo nemohl pokračovat. Proto intenzita nutné obrany musí být silnější než útok, jinak by obránce nebyl schopen se ubránit. Obránce v takové situaci, může ihned jednat proti útočníkovi, aniž by musel předtím zkoumat, zda lze útok odvrátit jinak než nutnou obranou, neboť to je mnohdy vzhledem k charakteru útoku vyloučeno. Útočník je zpravidla pečlivě připraven na chystaný útok a z velkou pravděpodobností si zvolí i vhodné prostředky, kterými plánuje zaútočit. Obránce pak může použít pouze takový prostředek, který má po ruce. [18]

Typickým příkladem je situace, při které útočník napadne mladou slečnu baseballovou pálkou a vyhrožuje, že ji zmrzačí, protože s ním již nechce chodit. Mladá žena se brání a bodne útočníka nožem do břicha. V tom to případě, jednání mladé ženy je nutnou obranou.

Nutná obrana se také bere v potaz i stresovou situací obránce, který může být zaskočen nepředvídaným jednáním útočníka, a v důsledku toho reaguje ve strachu, zmatku nebo leknutí. V praxi takové chování se posuzují jako reakce obránce na způsob útoku mnohdy připraveného útočníka.

Nutná obrana je přípustná i proti domovní svobodě, ze strany majitele nebo uživatele bytu, proti neoprávněnému vniknutí do domu nebo do bytu jiného. [18]

O nutnou obranu se nejedná, jestliže obrana je zcela zjevně nepřiměřená způsobu útoku. Nutná obrana není přípustná proti útoku, který již netrvá, tudíž již byl ukončen.

Příkladem situace, kdy se nejedná o nutnou obranu, může být následující situace: Útočník napadne muže a ublíží mu na zdraví, a pak se otočí se k němu zády a odchází. Po ukončení útoku muž v afektu bodne odcházejícího útočníka nožem do zad. V takovém případě, jednání napadeného muže není nutnou obranou, a proto bude stíhán pro ublížení na zdraví dle § 146 trestního zákona, nebo pro těžké ublížení na zdraví dle § 145 trestního zákona, dle způsobeného následku. [18]

Podstatou nutné obrany je odvrácení útoku na zájmy chráněné trestním zákonem, který by jinak byl trestným činem namířeným proti útočnickovi. Osoba, odvracející nebezpečný útok jedná ve shodě se zákonem, jelikož jeho čin nahrazuje v podstatě zásah veřejných orgánů. [18]

Právní předpisy dle trestního zákona, tykající se krajní nouze a nutné obrany, dovolují občanům používat ke své obraně či ochraně zájmu chráněného zákonem aktivní obranné prostředky, např. zbraň. Z výše uvedeného vyplývá, že občané, kteří vykonávají zaměstnání jako pracovníci bezpečnostního agentur za účelem ochrany zájmů jiných osob a provádějí úkony, které se řídí předpisy o plnění těchto povinností, a o dovoleném užití zbraní. Tudíž tito zaměstnanci mohou použít zbraň příslušné kategorie i s ohledem na ustanovení trestního zákoníku § 28 a §29. [18]

2.1.3 § 76 - Zadržení osoby podezřele

„(2) Osobní svobodu osoby, která byla přistižena při trestném činu nebo bezprostředně poté, smí omezit kdokoli, pokud je to nutné ke zjištění její totožnosti, k zamezení útěku nebo

k zajištění důkazů. Je však povinen tuto osobu předat ihned policejnímu orgánu; příslušníka ozbrojených sil může též předat nejbližšímu útvaru ozbrojených sil nebo správci posádky. Nelze-li takovou osobu ihned předat, je třeba některému z uvedených orgánů omezení osobní svobody bez odkladu oznámit.“ [19]

Ustanovení § 76 odst. 2 trestního řádu umožňuje komukoliv zadržet osobu přistiženou nejen při trestném činu, ale navíc i "bezprostředně poté". Není proto rozhodné, zda ze strany útočnicka útok skončil či nikoliv. [17]

2.2 Profesní obrana v prostředí komerční bezpečnosti

Profesní obrana je v oblasti komerční bezpečnosti orientovaná na obranu zákonem chráněných zájmů. Účelem profesní obrany je bránit zájmy a hodnoty jiné osoby. V oblasti komerční bezpečnosti především se jedná o komerční obranu, ve které za primární cíl je kladen obchodní úspěch. Veškeré zakázky jsou směřovány do soukromého sektoru, kde se v první řadě se jedná o ochranu majetku.

Bezpečnostní pracovníci soukromého sektoru vykonávají práci na základě pracovní smlouvy a jsou motivovaný platem, který se odvíjí od obchodního úspěchu bezpečnostní agentury. Rovněž mají stejné zákonné podmínky, jako každý jiný občan. Komerční obranu představuje průmysl komerční bezpečnosti a to převážně:

- bezpečnostními agenturami – jako obchodní společnosti;
- živnostníky - jako osoba samostatně výdělečně činnými.

Základní pojmy

Obrana je z hlediska profesní obrany definovaná jako aktivní činnost a jednání pracovníka průmyslu komerční bezpečnosti proti protiprávnímu útoku jiné osoby na zájem chráněný zákonem. Provádí se především s využitím preventivního opatření, fyzickou obranou a zadržením útočnicka.

Ochrana je z hlediska profesní obrany definovaná jako pasivní činnost a jednání pracovníka průmyslu komerční bezpečnosti proti protiprávnímu útoku jiné osoby na zájem chráněný zákonem prostřednictvím využití preventivního opatření, technických a ochranných prostředků. [16]

Nedílnou součástí průmyslu komerční bezpečnosti je fyzická obrana. Fyzická obrana je součástí obranné strategie v prostředí komerční bezpečnosti, která se realizuje formou preventivní ochranné činnosti, neboli v situaci profesní obrany půjde o eliminování útoku útočníka, jeho zadržení a předání státním orgánům. Pro profesionální činnost pracovníků sféry komerční bezpečnosti jsou určeny různé obranné prostředky, včetně palných zbraní a jejich doplňku. [2]

2.2.1 Specifikace hrozeb v oblasti komerční bezpečnosti eliminované pomocí palných zbraní

Zajištění bezpečí stojí ihned na druhém stupni základních lidských potřeb pyramidy Abrahama Maslowova. Povinností fungujícího státu je zajistit bezpečnost svých obyvatel, ale nemůžeme od státu očekávat, že zajistí individuální ochranu každému z nás. Proto se otevírá i sektor bezpečnosti do komerční sféry – tedy soukromým bezpečnostním službám, které budou snižovat vzniklé hrozby směřující do soukromého sektoru.

Hrozbu, jako takovou je jakýkoliv subjekt, který svým působením může poškodit či zničit konkrétní chráněnou hodnotu nebo zájem jiného subjektu. Hrozba existuje, pouze když existuje riziko.

Hrozby v prostředí komerční bezpečnosti lze třídit podle různých kritérií ale však hlavní hrozby se přičítají člověku a to:

- hrozby způsobené úmyslně – krádeže movité nebo nemovité věci, násilí na chráněných osobách.
- hrozby způsobené nedbalostí - jedná se o hrozbu, kterou způsobí člověk z nedbalosti či nevědomky, v důsledku čehož mohou vzniknout škody na majetku nebo zdraví.
- Přírodní hrozby – škody na majetku a zdraví, způsobené živelní pohromou, požáry, povodní, vichřici, sněhové kalamity, zemětřesení atd.

Nejrůznější bezpečnostní hrozby vznikají při pořádání veřejných akcí, ať již se jedná o koncerty, festivaly, sportovní akce nebo veřejná setkání. Veřejným akcím se bohužel nevyhne ani obecná kriminalita. Mezi nejčastěji řešené problémy patří nejrůznější krádeže a také prodej a distribuce drog. V posledních letech se musíme na veřejnou akci dívat jako na potenciální měkký cíl pro páchání případného teroristického útoku, kde již pracovníkům bezpečnostních služeb nestačí mít u sebe jen základní obranné prostředky, ale musí počítat při zadržení či zneškodnění pachatele i s použitím palné zbraně. [20]

Při poskytování služeb spojených s převozem hotovosti vysoké hodnoty hrozí riziko přepadení přepravního vozidla a jeho osádky, a pro provádění této činnosti palná zbraň musí být součástí výbroje posádky. Jestliže bezpečnostní pracovník provádí činnost, která je spojená se střežením nějakého významného objektu a nehrozí zde riziko ozbrojeného přepadení, tak samozřejmě může mít při sebe palnou zbraň, ale běžně jako je zbraň zbytečná

2.3 Profesní prostředí v průmyslu komerční bezpečnosti

S představiteli profesní činnosti průmyslu komerční bezpečnosti se můžeme setkat téměř na každém kroku, jako například na sportovních a společenských akcích, v supermarketech a restauračních zařízeních. Především se jedná o bezpečnostní pracovníky, osobní ochranu, soukromí detektivové, osobního srážce, pracovníky převážející finanční hotovost a ceniny, pracovníky pultů centralizované ochrany atd. Všechny tyto profese zahrnuje činnost soukromých bezpečnostních služeb neboli bezpečnostních agentur. [21]

Při své činnosti pracovníci bezpečnostních služeb často působí v uniformách, mohou být ozbrojeni, doprovázeni velkými psy, jsou vyškoleni a vycvičeni v bojových sportech nebo bojových systémech. [21]

Činnost soukromých bezpečnostních služeb je v první řadě podnikatelskou činností a její základní podmínky jsou zakotveny především v zákoně č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání, ve znění pozdějších předpisů. Vstupním předpokladem podnikání v předmětné oblasti je získání koncese podnikatelem. Tato právní úprava je však dlouhodobě neudržitelná, jelikož živnostenský zákon upravuje jen obecné podmínky pro vstup do podnikání v oblasti soukromých bezpečnostních služeb z hlediska státní regulace podnikání, avšak neupravuje a ani nemůže upravovat tyto soukromé bezpečnostní činnosti z hlediska jejich specifických zvláštností a bezpečnostních rizik. [22]

Bezpečnost se tak stává důležitou podmínkou úspěšnosti nejrůznějších podnikatelských, veřejných i soukromých aktivit. Nelze pochybovat o tom, že nejlépe ji může zajistit ten, kdo se na tento obor profesionálně a dlouhodobě specializuje – bezpečnostní agentura. [23]

Služby bezpečnostních agentur jsou cíleny na zajišťování bezpečnosti osob a majetku na komerčním základě. V praxi to znamená, že soukromé bezpečnostní služby ve stále větší míře doplňují činnost orgánů státu a územních samosprávných celků při zajišťování vnitřního pořádku. [21]

Palné zbraně jsou nedílnou součástí práce pracovníků průmyslu komerční bezpečnosti. V rámci své profesionální činnosti část pracovníků v průmyslu komerční bezpečnosti musí používat palné zbraně, část profesí používá jen zřídka a některé vůbec nepoužijí zbraň při výkonu svého povolání. [16]

U zaměstnance soukromé bezpečnostní služby lze předpokládat, že je držitelem zbrojního průkazu skupiny D – k výkonu zaměstnání nebo povolání, který je oprávněn při výkonu zaměstnání nebo povolání nosit na veřejnosti nebo na místě veřejnosti přístupném nejvíce dvě zbraně kategorie A, B nebo C, na které má jeho zaměstnavatel vydán průkaz zbraně k účelům, pro které byla vydána zbrojní licence, a střelivo do těchto zbraní; zbraň a střelivo do této zbraně nesmí nosit viditelně. [10]

Ze zákazu nosit zbraň viditelně vyplývá, že zbraň lze nosit skrytou pod oděvem nebo v neprůhledném obalu; zbraň uloženou v průhledném obalu by bylo nutné skrýt pod oděvem. Zákon o zbraních blíže nestanoví, jakým způsobem musí mít držitel zbrojního průkazu uzavřený obal při sobě. Je tedy na jeho rozhodnutí, zda tento obal bude mít skrytý pod oděvem, viditelně na těle nebo zda jej bude přenášet pouze v ruce. [10]

Opakem je např. Švýcarsko, kde zbraně mohou být nošeny viditelně, avšak s patřičným povolením. Takové povolení pro skryté nošení je vydáváno jen omezeně a žadatel musí doložit „důkaz o skutečné potřebě a reálného nebezpečí“, projít lustrací a absolvovat zkoušku odborné způsobilosti. [14]

V případě držení zbraně je nutné mít zbraň při sobě nenabitou a uloženou v uzavřeném obalu. Rovněž při držení zbraně její držitel by ji měl mít v uzavřeném neprůhledném obalu. Pokud by byla zbraň uložena v průhledném uzavřeném obalu, musel by ji její držitel mít nikoli viditelně, ale opět skrytou pod oděvem. Tento závěr podporuje skutečnost, že v praxi není možné pouhým pohledem rozpoznat, zda držitel zbraně má zbraň u sebe v režimu držení nebo nošení a viditelné držení zbraně na veřejnosti tak neodpovídá záměru sledovanému v zákoně o zbraních, pokud jde o bezpečnou manipulaci se zbraní na místech veřejně přístupných.[10]

Držitel zbrojního průkazu skupiny D, který porušuje zákaz viditelného nošení zbraně, se svým jednáním dopouští přestupku podle zákona o zbraních.

V této podkapitole se zaměříme na profese, které ke své činnosti musí mít zbrojní průkaz D a používají palné zbraně jako jednou z povinné výbavy.

2.3.1 Osobní strážce

V prostředí komerční bezpečnosti se kvalifikovanou osobní ochranou se zabývá osobní strážce. Motivace k provádění práce osobního strážce je spojená s vrozenými předpoklady a taky se získaným odborným vzděláním a zkušenostmi. [24]

Osobní strážci pracují v různém společenském sektoru. Jsou osobní strážci, kteří pracují pro státní sektor, např. ochrana vládních činitelů, ochrana důležitých svědků, anebo jsou osobní strážci, kteří pracují v soukromém sektoru a chrání například podnikatele, zpěváky, herce. [23]

Kvalifikovanou osobní ochranou se rovněž zabývají „kontraktoři“ ve válečných a v dalších krizových oblastech, kde je velmi vysoký úroveň kriminality.[24]

Osobní ochranu lze rozdělit dle následujících kritérií:

- z časového hlediska – jednorázová, krátkodobá a dlouhodobá;
- komu osobní ochrana poskytována – právnické nebo soukromé osobě, svým blízkým, představitelů státu;
- kdo osobní ochranu poskytuje – soukromá osoba, soukromá bezpečnostní agentura, státní služba.

V České republice osobní strážci provádějí primárně jen krátkodobé úkoly (několik hodin až pár dny). Většinou tyto úkoly souvisejí s doprovody klientů, společenskými a kulturními

Osobní strážce je profesionál, bezpečnostní specialista s velice širokým záběrem působnosti v mnoha oborech. Základem práce osobního strážce je předejít případným hrozbám a vyhnout se napadení chráněné osoby a proto toto povolání vyžaduje speciální individuální a odborné předpoklady. K důležitým individuálním předpokladům patří: přirozená inteligence, zdraví, pevná vůle, trpělivost a schopnost trvalé pozornosti, diskrétnost a spolehlivost.

Bez odborných předpokladů by osobní strážce jen těžko vykonával kvalitní a profesionální osobní ochranu. Vhodnou přípravou pro výkon činnosti osobního strážce nejčastěji bývá předchozí služba ve státních bezpečnostních nebo ozbrojených složkách.

Mezi základní úkoly osobního strážce patří: doprovody (pešky nebo přesuny v automobilu) osob při důležitých jednáních a ochrana ohrožených osob. V soukromém bezpečnostním sektoru osobní strážce pracuje převážně sám anebo ve dvojici, v závislosti na úrovně hrozby a rizikovosti prováděné činnosti. Osobní strážce získává potřebné informací o možných

hrozbách, ohrožující bezpečnost klienta z oficiálních zdrojů, pomoci služeb soukromých detektivů nebo ze spolupráce se státním sektorem.[24]

Specifická činnost osobního strážce vyžaduje speciální, mnohdy i velice zvláštní vybavení. Vždy by ale mělo platit, že výbava osobního strážce by mu měla sloužit a ne překážet. Základní výbava zahrnuje vhodné oblečení, včetně balistické vesty pro skryté nošení, dalekohled, víceúčelový nůž, mobilní telefon, obranné prostředky, včetně krátké palné zbraní. [23]

2.3.2 Pracovníci přepravy peněžní hotovostí a cenností

Převozem hotovostí a cenin se rozumí přeprava takových hotovostí a cenin, popřípadě jiného majetku vyžadujícího ostrahu, které přesahují hodnotu 5 000 000 Kč za současného poskytování doprovodných služeb a taky a údržbu peněžních automatů a bankomatů, se specifickými nároky na rozhodování a s návazností na činnost ostatních členů pracovní skupiny. [10]

Hlavní pracovní činnosti

- příprava k zajištění převozu finanční hotovosti, cenin, věci nebo jiné majetkové hodnoty nebo doprovodu osoby či vozidla, kontrola dokumentů, přepravních a věcných bezpečnostních prostředků včetně zbraní;
- provádění úkonů k zajištění bezpečnosti na trase převozu nebo přesunu, převzetí a doručení zásilky či osoby podle předem daných instrukcí a postupů;
- ostraha a ochrana přepravované finanční hotovosti, majetku, oprávněných zájmů, života a zdraví při napadení převozu či doprovázené osoby, při havárii a jiné mimořádné události;
- přímá součinnost s Policií ČR, obecní policií, hasičským záchranným sborem, zdravotnickou záchrannou službou a s dalšími určenými osobami při zajištění bezpečnosti převozu nebo doprovodu osoby či vozidla;
- provádění činností při preventivních opatřeních a při klamných akcích podle pokynů a předem daných postupů;
- obsluha technických bezpečnostních zařízení včetně obsluhy a údržby peněžních automatů a bankomatů, použití věcných bezpečnostních prostředků a stanovené výzbroje;

- pořizování situačních záznamů a dokumentů, vedení provozní dokumentace a stanovené evidence. [25]

Přepravy finanční hotovosti se provádí buď bez účasti klienta, to jsou výhradně zaměstnanci bezpečnostních agentur nebo za účasti klienta jako ozbrojený doprovod. Náročnost a požadavky, kladené na přepravní skupinu jsou podmíněny celkovou hodnotou přepravy a zpravidla jsou stanoveny následujícími parametry:

- při hodnotě do 500 000 Kč - doporučen jeden ozbrojený pracovník;
- při hodnotě do 1 mil. Kč - doporučeny dva ozbrojené pracovníky;
- při hodnotě do 5 mil. Kč - doporučeny tři ozbrojené pracovníky;
- při hodnotě do 10 mil. Kč - doporučeny tři ozbrojené pracovníky;
- při hodnotě nad 10 mil. Kč - doporučeny čtyři ozbrojené pracovníky a rovněž se požaduje účast Police ČR. [24]

Pracovníci převozu peněžní hotovosti a cenností se samozřejmě musejí pohybovat v rámci zákonné úpravy platné v ČR, tedy v rámci paragrafů o „nutné obraně“ a „krajní nouzi“. Avšak ne všichni tyto zaměstnanci musí mít zbrojní průkaz a byt ve službě ozbrojeni. Také všichni procházejí vstupním střeleckým výcvikem a poté dalším periodickým výcvikem v průběhu své služby. Zároveň každý pracovník musí projít speciálními psychotesty a školeními na zvládnutí stresu.

2.3.3 Služby soukromých detektivů

V této oblasti komerční bezpečnosti se jedná o poměrně rozsáhlý objem poskytovaných služeb. Soukromá detektivní činnost je důležitá pro shromažďování informací, a proto je při provádění této činnosti nutné dbát na ustanovení zákona č. 101/200 Sb. o ochraně osobních údajů.

Obsahová náplň činnosti soukromého detektiva

- pátrání po osobách;
- pátrání po majetku;
- pátrání po rušiteli práva;
- shromažďování důkazů vedoucích k úřednímu řízení nebo k jeho ukončení
- shromažďování informací týkajících se osobního stavu občanů, chování a majetkových poměrů

- vyhledávání jednání ohrožujících obchodních tajemství atp.
- ostraha majetku a související pátrání. Jedná se o služby hotelových detektivů, detektivů heren, kasin, obchodu atp. [26]

K výkonu své činnosti soukromé detektivové používají palné zbraně jen zřídka i přesto, že drtivá většina jsou držitelé zbrojního průkazu skupiny D – k výkonu zaměstnání nebo povolání. Ale lze u nich předpokládat kryté nošení zbraně nošení z důvodu minimalizace rizika vzniku situace, kdy by mohlo dojít k možnému použití zbraně.

2.3.4 Pracovní ochrany majetků a osob - strážný

Strážný provádí podle pokynů a instrukcí jednoduché činnosti k zajištění ostrahy a ochrany majetku a osob se zvýšeným rizikem pracovního úrazu a podílí se na vymezených pracích s malou návazností na další činnosti.

Pracovní činností strážného

- kontrola dodržování režimových opatření vstupu a pohybu osob, vjezdu a výjezdu vozidel;
- kontrolní a pochůzková činnost ve střeženém objektu podle stanovených instrukcí a pokynů;
- používání věcných bezpečnostních prostředků - zbraně včetně střelných, spojovací, osvětlovací prostředky, detektory apod.;
- provádění jednoduchých činností k zajištění bezpečnosti a základních úkonů ke snížení škod a ztrát na majetku a zdraví osob podle instrukcí a pokynů;
- provádění jednoduchých činností k zajištění pořádku v místech konání veřejných shromáždění, slavností, sportovních podniků a zábav podle instrukcí a pokynů;
- provádění základních činností, související se spoluprací s policií ČR, obecní policií, jednotkami HZS, ZZS a ostatními prvky IZS a určenými osobami. [25]

V pracovní smlouvě musí být zakotven souhlas zaměstnavatele, že ostraha je vykonávána se zbraní, včetně popsaného typu zbraně, důvodu a způsobu jejího použití v případě narušení prostoru. Strážný musí mít u sebe zbrojní průkaz, průkaz zbraně, musí být poučen o použití zbraně a také musí prokázat ovládání zbraně při praktické střelbě. [27]

Při výkonu povolání strážného výhoda nošení palné zbraně při výkonu povolání spočívá především v tom, že v případě nežádoucího narušení objektů či jiného protiprávního jednání,

může pomocí zastrašováním zbrani velmi účinně útočníka odradit od jeho úmyslů nebo dokonce jej zadržet. V opačném případě, když strážce nedisponuje palnou zbraní, musí pak učinit patřičné kroky a neprodleně volat Policii ČR. Tímto procesem zadržení narušitele objektů nebo útočníka se může prodloužit, což může způsobit škody většího rozsahu. [27]

Dílčí závěr

První část této kapitoly popisuje prostředí komerční bezpečnosti z hlediska legislativy České republiky. Uvedené právní aspekty se svádějí k tomu, že pro bezpečnostního pracovníka je velmi důležité precizně znát veškeré právní souvislosti profesní obrany v rámci krajně nouze a nutné obrany. Dále byly specifikovány hrozby v oblasti komerční a rovněž byla daná charakteristika profesí v soukromém bezpečnostním sektoru v souvislosti s použitím palné zbraně. Především se jedná o pracovníky přípravy hotovosti a cenností, pak osobního strážce, strážného a služby soukromých detektivů.

II. PRAKTICKÁ ČÁST

3 BEZPEČNÁ MANIPULACE SE ZBRANÍ A STŘELIVEM

Bezpečné zacházení se zbraní a střelivem je jednou z hlavních priorit pracovníka služeb komerční bezpečnosti. Samozřejmě důležité jsou střelecké dovednosti, správné držení, manipulace a to všechno se odvíjí v první řadě od bezpečnosti.

Velmi důležité taky je, aby si každý zaměstnanec bezpečnostních služeb uvědomil, že zbraň ho bude provázet jeho životem. Od jejího bezpečného uložení, aby se například nedostala do rukou dětí, jejího nošení ven, ale taky schopnosti se vyrovnat s jejím případným použitím. Pokud se totiž bezpečnostní pracovník špatně rozhodne, může ho takové rozhodnutí stát život nebo naopak svobodu.

Při jakékoliv manipulaci s palnou zbraní je vždy prvořadá bezpečnost. Přitom je zcela jedno, zda jde o bezpečnost toho, kdo se zbraní manipuluje nebo osob v jeho okolí.

Prvořadou zásadou při manipulaci se zbraní je vyvarovat se omylu. Chyby při zacházení se zbraní mají mnohdy trvalé a v řadě případů velmi drastické následky, které nelze již vzít zpět. [28]

Pracovník průmyslu komerční bezpečnosti v první řadě musí dodržovat bezpečnost při manipulaci se zbraní. Dodržování elementárních pravidel bezpečnosti při činnosti se zbraní pracovníky bezpečnostních služeb vzroste profesionalita v oblasti komerční bezpečnosti. Hrubé porušení bezpečnosti je specifikováno následujícími činnostmi:

- nebezpečná manipulace se zbraní - je nejčastější příčinou způsobené škody se zbraní. Především se jedná o míření nenabitou zbraní na osoby nebo o manipulaci ze zbraní na místech kde je to striktně zakázáno.;
- nebezpečná střelba – vystřel do prostorů mimo terč nebo výstřel v prostoru, který se nachází vně střelnice;
- nezpůsobilost k manipulaci – způsobena ovlivněním alkoholem nebo jinými látkami, únava, psychické rozrušení, zranění apod.;
- nebezpečná komunikace – projevuje se slovně či gesty doprovázenými náznaky násilí, směřující k ostatním lidem či k majetkům jiných osob.
- nebezpečná úprava zbraní – vystřel v důsledku pádu zbraně nebo prudkého pohybu střelce. [2]

Následky těchto počinů jsou často vážné až tragické a přitom by se jim dalo velmi snadno zabránit, kdyby byly dodržovány nezbytná bezpečnostní opatření pro manipulaci s palnou zbraní.

3.1 Návrhy řešení bezpečnosti při činnosti se zbraněmi

V zájmu předcházení případným problémům lze navrhnout řadu bezpečnostních zásad pro manipulaci s palnou zbraní.

1. s palnou zbraní pracovník bezpečnostních agentur musí manipulovat pouze tehdy, pokud je na tuto činnost plně soustředěn;

Pokud této činnosti z jakéhokoliv důvodu pracovník PKB není schopen (alkohol, léky, únava, apod.), tak se zbraní nesmí manipulovat, protože si často neuvědomuje, s čím zachází a jak.

2. při každém uchopení zbraně do rukou pracovník bezpečnostní agentury se musí přesvědčit o jejím stavu;

Pokud je v palné zbraně zásobník, vždy musí vybrat zásobník a zkontrolovat, zda v nábojové komoře není náboj. Pokud byla zbraň ve stavu umožňujícím její okamžité použití nebo v ní byl zasunutý plný zásobník, je třeba ji před další manipulací vybit.

3. se zbraní musí manipulovat vždy jako s nabitou;

Pracovníci PKB nesmí bezdůvodně mířit na jiné osoby. Hlaveň zbraně musí vždy směřovat do cílové plochy na střelnici nebo do bezpečného prostoru, přičemž bezpečným prostorem se rozumí místo, kde lze kontrolovat dopad střely a kde nemůže způsobit žádnou škodu nebo újmu na zdraví.

4. prst na spoušť patří jen při míření a střelbě;

Když je zbraň namířena na cíl, odjištěna a pokud bude výstřel směřovat do cílové plochy. Pokud někdo z pracovníků PKB má zlovyk dávat prst na přední část lučíku zbraně, je potřeba tento zlovyk z bezpečnostních důvodů odstranit. Tento způsob nezabrání nechtěnému výstřelu zejména při pohybu se zbraní a ztrátě rovnováhy.

5. pokud pracovník bezpečnostní agentury odloží zbraň nebo ji předá jiné osobě, musí se ujistit, zda je zbraň v bezpečném stavu;

To znamená, že zásobník je mimo zbraň a je vidět, že nábojová komora je prázdná. Před předáním zbraně jiné osobě pracovník PKB musí zajistit závěr v zadní poloze, uchopit zbraň za závěr a rám v oblasti lučíku a podávat ji tak, aby přebírající viděl, že v zbrani není zasunut zásobník. Revolver se vždy předává obdobným způsobem s vyklopeným válcem.

6. pracovníci bezpečnostních agentur musí udržovat své palné zbraně čisté a v pořádku;

To je nutná podmínka pro její správnou a bezpečnou funkci. Pracovníci PKB musí vždy vyčistit zbraň po její použití nebo po dlouhodobém uložení. Zbytky spáleného střelného prachu jsou velmi agresivní.

7. zbraň je určena pouze ke střelbě, tedy k potenciálně smrtelně nebezpečné činnosti, v žádném případě ne ke chválení se s ní;

Tato zásada má totiž několik dopadů. Především zbraň pracovníky bezpečnostních služeb musí nosit tak, aby neprovokoval. Nesmí se s ní chlubit, zvláště ne na veřejnosti. Pokud pracovník PKB má nošení zbraně ve svých povinnostech, pak nikdo nemusí vědět, že má u sebe zbraň.

8. při výcviku se zbraněmi musí používat ochranné pomůcky;

Chrániče sluchu a zraku - jsou dvě základní pomůcky každého střelce na střelnici. Například, střelba z malorážky může poškodit sluch a tlející částička střelného prachu nebo prach a drobné nečistoty z podlahy mohou poškodit dokonce i zrak.

9. pracovník PKB vždy a všude musí dbát na bezpečnost střelby;

To znamená dodržovat zásadní pravidla chování při výcviku na střelnici: nechodit před palebnou čáru, pokud není střelba jednoznačně zastavena. Dbát pokynům správce střelnice a instruktora. Nepohybovat se zbytečně v prostoru určeném pro manipulaci se zbraní a její odkládání. Kdykoliv, pokud vzniknou pochybnosti o bezpečnosti prostoru v oblasti cíle, pracovník PKB musí okamžitě přerušit střelbu. Pokud nechce střílet, tak musí odložit zbraň na určené místo nebo ji uložit do pouzdra.

Uvedené zásady jsou platné pro jakoukoliv běžnou manipulaci pracovníků bezpečnostních služeb s palnou zbraní. Je praxí ověřeno, že jejich dodržování výrazně snižuje riziko ohrožení sebe nebo jiných osob střelnou zbraní či náhodným výstřelem z ní.

Stisknutí spouště je totiž nevratný proces a důsledky, které v případě výstřelu vznikají, jsou konečné. A pokud jde o použití palné zbraně vůči člověku, neexistuje žádný opravný prostředek, který by je vymazal nebo zrušil. Není to počítačová hra, kde se po stisknutí tlačítka vše vrátí do původního stavu, mrtví ožijí a zranění přestanou krváčet. Proto je třeba, aby si každý pracovník bezpečnostních služeb uvědomoval možné důsledky použití palné zbraně nejen pro sebe, ale i pro své blízké a své okolí. [29]

Na základě výše uvedeného můžeme specifikovat podmínky bezpečného výstřelů ze zbraně, hlavní zásady bezpečnosti a taktéž stanovit důvody náhodného výstřelu.

Podmínky bezpečného výstřelu

- palná zbraň musí být nabitá
- natažen bicí mechanismus
- střelec musí zmačknout spoušť

Zásady bezpečnosti

- prst mimo spoušť
- mířit do bezpečného prostoru
- žádnou část svého těla před ústí hlavně

Důvody náhodného výstřelu

- nebezpečná manipulace
- nebezpečná úprava zbraně
- neznalost funkce či konstrukce zbraně

Obr. 7. Tři Podmínky výstřelů a bezpečnosti [2], upravila Makian 2018

Jak již bylo uvedeno, při manipulaci se zbraní je potřeba dodržet celou řadu bezpečnostních opatření a postupů. Rozhodujícími prvky bezpečnosti jsou:

1. ústí hlavně vždy do bezpečného prostoru;
2. prst mimo spoušť do doby, než je mířeno či stříleno.

3.1.1 Manipulace se zbraní

Nejvhodnější je ovládání zbraně oběma rukama. Techniku střelby jednou rukou by však měl zvládnout i střelec, který se orientuje na bojovou střelbu. Tuto dovednost by si měl však osvojit až poté, co naprosto dokonale zvládl techniku střelby oběma rukama.

Obvykle krátká palná zbraň se ovládá následujícím způsobem:

3. silnější ruka obvykle drží zbraň a ukazovaček mačka spoušť;
4. naopak slabší ruka ovládá závěr, zásobník a kohout zbraně;
5. záchyt závěru, zásobníku a pojistku ovládá libovolnou rukou.

Obr. 8. Držení zbraně objímá rukama [9]

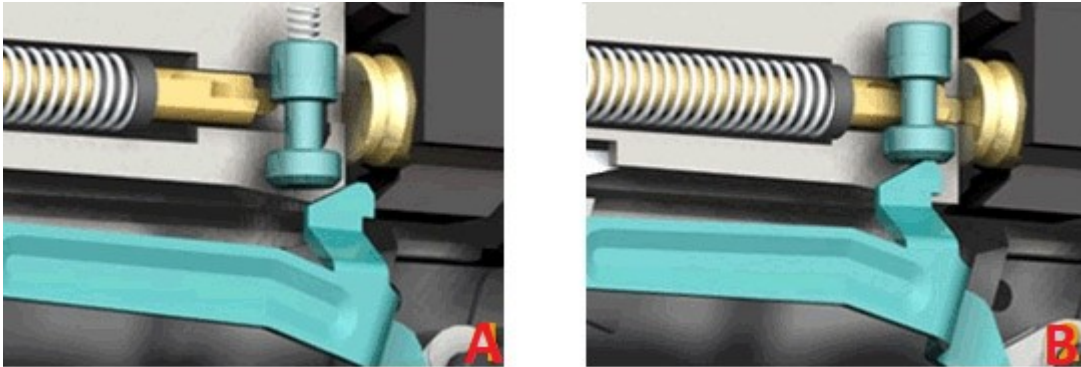
U takových profesí jako osobní strážce nebo převoz hotovostí a cenností se může zbraň ovládat i alternativním způsobem, kdy se nabíjení a střelba se provádí jednou rukou. [9]

3.1.2 Problematika pojistek na palné zbraní

Z bezpečnostního hlediska všechny moderní palné zbraně jsou vybaveny bezpečnostními prvky. Jde hlavně o to zajistit palnou zbraň proti výstřelu ne spouští a jejím náhodným stisknutím. Tyto bezpečnostní prvky souvisí s pohybem spouště, respektive zabraňují výstřelu, pokud spoušť nebyla stisknutá. Především se jedná o takové prvky jako:

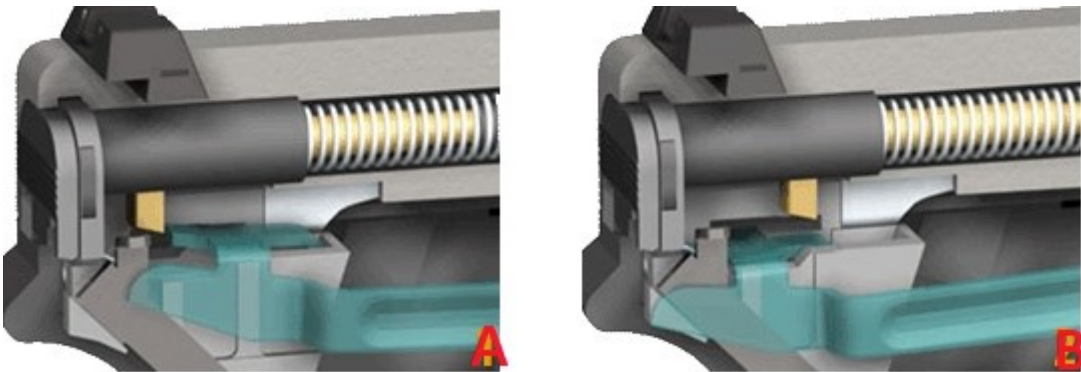
- blokáce úderníku;
- pádová pojistka;
- pojistka spouště.

Blokace zápalníku zabraňuje zápalníku v samovolném pohybu, např. setrvačností při pádu zbraně, odblokuje zápalník až při stisknutí spouště před uvolněním kohoutu ze spouštěcího ozubu.

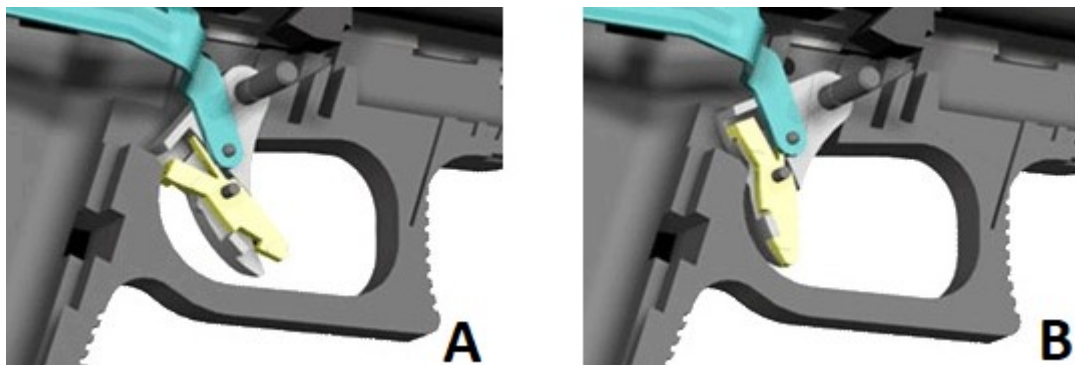
Obr. 9. Blokace úderníku Glock [30]

Na obrázku A je zobrazen stav, kdy je blokace ve spodní úrovni brání zápalníku v pohybu vpřed, to znamená, že pojistka je zajištěna. Naopak na obrázku B můžeme vidět stav, kdy je pojistka odjištěna tzn., pojistka je nadzdvížená spoušťovou pákou a uvolňuje zápalníku prostor k jeho pohybu vpřed.

Obr. 10. Pádová pojistka pistole Glock [30]

Obrázek A znázorňuje zajištěnou zbraň, kdy je vidět, že spoušťová páka v horní poloze zabraňuje zápalníku v pohybu vpřed. Na obrázku B pojistka je odjištěna, tudíž poklesem spoušťové páky se uvolní zápalníku prostor k jeho pohybu vpřed.

Obr. 11. Pojistka spouště pistole Glock [30]

Z obrázku A je zřejmé, že spoušť je zajištěna proti pohybu vzad, když je na obrázku B je vidět, že spoušť lze zmáčknout.

Současně jsou krátké i dlouhé palné kulové a brokové zbraně vybaveny manuální pojistkou nebo dlaňovou pojistkou.

- manuální pojistka - slouží k uzamčení kohoutu v natažené poloze s nábojem v komoře. K jejímu odjištění slouží kyvná páka, kterou lze ovládat palcem pravé ruky;
- dlaňová pojistka - zabraňuje tomu, aby zbraň vystřelila, pokud není držena v ruce střelce. Při úchopu zbraně je tato pojistka stlačena, čímž se uvolní spoušťový mechanismus.

Mezi pojistky taky se řadí i výstražník, který umožňuje střelci zkontrolovat, jestli je v nábojové komoře zasunut náboj nebo jestli je zbraň natažena.

Taktéž většina pistolí, revolverů a pušek jsou opatřeny mechanickým zámekem, který je zabudován přímo v konstrukci zbraně. Slouží pro blokování zbraně, aby ji nebylo možné použít ke střelbě.

Příčinou vzniku manuálních pojistek má své opodstatnění, že začátkem 20 století palná zbraň jen zřídka byla vybavena pojistnými mechanismy, což při hrubším zacházení se zbraní vedlo k nechtěnému výstřelu. V dnešní době manuální pojistky již nemají takový význam. Manuální pojistka má smysl jedině v případě, když někdo odložil nataženou pistoli, a nemůže ji bezpečně vypustit, např. osobní strážce při spoutávání nebezpečné osoby. [9]

3.2 Doporučené druhy palných zbraní pro pracovníky komerční bezpečností

Profesní obrana zahrnuje několik pracovních pozic, které k provádění své činnosti potřebují mít palnou zbraň. Palné zbraně používají proti ozbrojeným útočníkům či proti protiprávnímu útoku jiné osoby na zájem chráněným zákonem. Jedná se především o osobního strážce, pracovníky přepravy finanční hotovostí a cenností, strážného ale taky i o další zaměstnance bezpečnostních služeb, používajících zbraň pravidelně nebo jen příležitostně. [31]

Ve srovnání s ostatními zemi EU v České republice útoků s použitím palné zbraně na zájem chráněným zákonem jen několik případů za rok. Kromě toho, případů použití palné zbraně v profesní obraně jsou ojedinělé a jen výjimečné v takových případech dojde ke střelbě. Výběr zbraní pro pracovníky bezpečnostních služeb v rámci ČR se rovněž odvíjí od těchto skutečností.

Když budeme brát v úvahu zákon o zraních, který upravuje skryté nošení zbraní, pak ekonomické možnosti bezpečnostních agentur a možnosti přípravy pracovníků komerční bezpečnosti, lze doporučit zbraně velikosti „compact“ a „subcompact“ v ráži v rozsahu 9x17 až 45 AC. Pro některé pracovní funkce pracovníků bezpečnostních agentur jsou vhodné rovněž i revolvery v ráži .38 Special nebo .357 Magnum. [2]

3.2.1 Vhodné zbraně pro osobního strážce

Většina osobních strážců v České republice preferují záložní zbraně velikosti „mini compact“ a vždy minimálně v ráži 9 mm Luger. Zda si strážce zvolí pistoli či revolver je opravdu jen a jen na jeho volbě. Současné světové trendy ale naznačují, že většina profesionálních osobních ochránců používá samonabíjecí pistole. [23]

Mezi nejoblíbenější značky u osobních strážců patří:

- Pistole CZ UB;
- Pistole Glock;
- Pistole SIG-Sauer;
- Samonabíjecí pistole Heckler & Koch.

Obr. 12. Pistole Glock [32]

Obr. 13 . Pistole SIG-Sauer [32]

Obr. 14. Pistole CZ UB [33]

Kvalitní a vhodné pouzdro na zbraň a náhradní zásobník je samozřejmostí. Používání záložní zbraně je k uvážení. Osobní strážci, kteří pracují ve zvláště rizikových oblastech, používají jako své hlavní zbraně převážně automatické útočné pušky. [23]

3.2.2 Zbraně požívané při přepravě hotovosti a cenností

Každá posádka při přepravě hotovosti a cenností musí mít vhodnou výstroj a dokonalou výzbroj. V rámci vykonávání této činnosti je doporučena palná zbraň značky SIG SAUER P-226. Taková služební pistole používaná s ráže nejméně 9 mm Luger, včetně dvou kusů náhradních zásobníků a celkovým počtem střeliva 45 kusů.

Základním pravidlem je, aby všichni členové přepravní čety bezpodmínečně disponovali stejnou značkou a typem služební zbraně. Je to opodstatněno tím, aby členové posádky uměli nejen dokonale ovládat takovou zbraň, ale aby i jednotlivé díly zbraní byly kompatibilní mezi sebou.

Z praktického hlediska se nedoporučuje používat k výkonu této činnosti revolver, a to především pro malou kapacitu nábojů v tom to druhu palné zbraně, pro větší gabarity této zbraně, znesnadňující jejich nošení a pro pomalejší nabíjení. Služební pistoli lze také nosit jak v opaskovém tak i v stehenním pouzdře.

Malá osobní zbraň by neměla být ráže menší než 7,65 mm a je převážně určena jako poslední možnost záchranu života v případě možném ozbrojeném přepadení přepravní čety. Nejčastěji se nosí skryta pod neprůstřelnou vestou. Nejvhodnější zbraní pro takové případy může posloužit pistole WALTHER PPK v ráži 7,65 mm. [15]

Obr. 15. Pistole WALTHER PPK v ráži 7,65 mm [34]

Vhodnou dlouhou doplňkovou zbraní je většinou brokovnice, a to jako jedna pro celou posádku. Obvykle se jedná o brokovnici s největší standartní ráží. 12 s brokovým střelivem o velikosti broku 7,62 mm a s minimální kapacitou tubusu 5 nábojů. Představitelem takové zbraně je brokovnice značky BENELLI M3, která má kapacitu tubusu 8 nábojů, anebo brokovnice značky REMINGTON s pěti kusy střeliva.

Obr. 16. Brokovnice REMINGTON 870 Express Tactical [32]

Náhradní náboje mají být nejméně v počtu kompletního přebití zbraně. Z bezpečnostních důvodů není vhodné nosit náboj v komoře brokovnice. Brokovnice, vybavené zásobníkem

jsou pro své velké gabarity a náchylnost k vypadnutí zásobníku nevhodné pro použití v pancéřovaných autech. [15]

Dílčí závěr

Cílem této kapitoly bylo navrhnout pro pracovníky bezpečnostních služeb možné způsoby bezpečnosti při zacházení s palnou zbraní. Z toho plyne, že bezpečnostní pracovníci musí dodržovat základní bezpečnostní prvky a bezpečnostní zásady tak, aby bezpečnost jistili v několika stupních a hlavně chránili sebe samotných před nechtěným výstřelem. Rovněž si musí uvědomit, že dokud palná zbraň, která je vybavena mnoha pojistkami a je schopná střelby, je bezpečnost takové zbraně pojem relativní ke schopnostem jejího uživatele. V soukromém bezpečnostním sektoru jsou jen několik pracovních pozicí, které ke své práci potřebují palnou zbraň. A proto, v této kapitole byly doporučeny vhodné druhy palných zbraní pro tyto pracovníky, s ohledem na jejich pracovní naplň.

4 PRAKTICKÝ VÝCVÍK VE STŘELBĚ SE ZBRANĚMI

Jak již bylo uvedeno v předchozí kapitole, v prostředí průmyslu komerční bezpečnosti jsou takové pracovní pozice, které k výkonu svého povolání a pro provádění své činnosti potřebují mít u sebe palnou zbraň. Dle zákona č. 119/2002 Sb. §39 o střelných zbraních a střelivu, každá osoba, podnikající v komerční bezpečnosti a v rámci výkonu zaměstnání či povolání používá zbraň, musí minimálně jedenkrát za rok se podrobit výcviku se zbraněmi. Střelecká cvičení připraví pracovníky bezpečnostních služeb k tomu, jak správně použít zbraň k obranné situaci. V takovém výcviku nejde jen o použití zbraně, ale o správné vyhodnocení situace - typ útoku, prostředí a následnému rozhodnutí jak postupovat v profesní obranně a to za použití zbraně nebo bez zbraně.

Pracovník průmyslu komerční bezpečnosti během výcviku se zbraněmi se musí naučit automatizovat bezpečnou manipulaci se zbraní, naučit se mířit, střílet, zvládat zpětný ráz své zbraně. Nejdůležitějším kritériem absolvování výcviku se zbraněmi je vycvičit profesionálního pracovníka, což v dnešní době znamená dlouhodobou a finančně náročnou záležitost. [31]

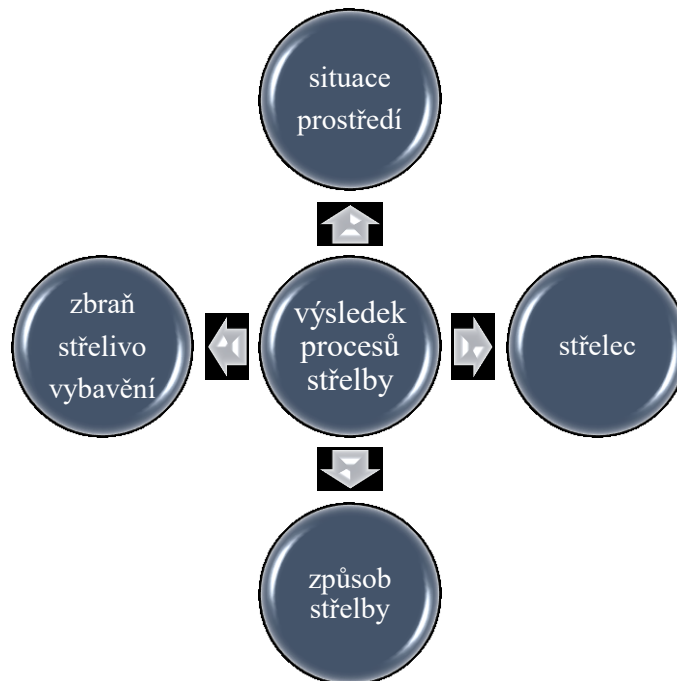
4.1 Základní metodika výcviku s palnou zbraní

Každý zaměstnanec bezpečnostních služeb, který k výkonu svého povolání nosí palnou zbraň je povinen projít pravidelným výcvikem v rozsahu své pracovní náplně.

Základem vhodného výcviku pracovníka bezpečnostní služby ve střelbě by měl být především soustavný nácvik střeleckých dovedností, který vede k jejich správnému provádění. Znalost správného jednání a postupů jak před vznikem, tak i v průběhu nebezpečné situace a taky po jejím ukončení. A dále pak řešení modelových obranných situací, které se co nejdříve přibližují podmínkám při napadení. Na tomto základě je pak možné předpokládat, že v případě ohrožení budou bezpečnostní pracovníci schopni nebezpečnou situaci reálně zhodnotit, zaměřit se na její řešení, potlačit strach a v případě nutnosti efektivně použít palnou zbraň k obraně osob a majetku.

Důležitým kritériem absolvování výcviku se zbraněmi je vycvičit kvalitního pracovníka v používání palné zbraně. Proto v průběhu výcviku je velký důraz je kladen na kvalitu. Hlavním hlediskem pro hodnocení již zmíněné kvality procesu střelby je jeho způsobilost, posuzovanou podle analýzy celkové variability výsledků střelby. Obsah a metodika výcviku vychází z analýzy potřeb výkonu požadovaných pracovních pozic. Způsobilost v procesu

střelby je vyjádřena schopnosti střelce zasáhnout stanovený cíl. Výsledek procesu střelby se odvíjí od několika zásadních faktorů. Faktory jsou znázorněny v obrázku níže. [2]

Obr. 17. Faktory ovlivňující proces střelby [15], upravila Makian 2018

Výcvik pracovníka bezpečnostních služeb obvykle probíhá v podobných podmínkách, dle jeho pracovního prostředí a zařazení. Úplně odlišné podmínky pro výcvik bude mít například osobní strážce a strážný, což je podmíněné jejich pracovní náplní. A proto základní metodika výcviku se zbraní je orientovaná na pracovní pozice jednotlivých povolání v rámci komerční bezpečnosti. Avšak praktický výcvik pracovníků by měl zahrnovat minimálně tyto postupy: [2]

- seznámení s konstrukcí a funkcí palné zbraně;
- bezpečná manipulace se zbraní a při střelbě;
- základní střelecké techniky;
- střelba z různých pozic;
- tasení z pouzdra (skryté nošení);
- střelba jednoruč;
- přenášení střelby na více cílů;
- střelba za pohybu;
- taktické využití krytů a překážek;

- střelba ve stresu nebo zatížení organismu;
- taktické řešení situace;
- střelba s dynamickou změnou postojů.

Jak již bylo řečeno, palná zbraň je jedna z nejúčinnějšího prostředku v oblasti komerční bezpečnosti, za pomoci které mohou pracovníky bezpečnostních služeb velmi efektivně odvrátit brutální útok, chránit osoby a majetek. A z tohoto důvodu je nezbytné, aby zaměstnanci bezpečnostních agentur minimálně jedenkrát za rok absolvovali výcvik se zbraněmi, který by odpovídal jejich pracovním povinnostem.

4.2 Výcvik profesní obrany se zbraní

Hlavním úkolem výcviku ve střelbě pracovníků bezpečnostních služeb je zejména soustavný nácvik základních střeleckých znalostí a vědomostí, následná aplikace je v praxi. Je nezbytné pro pracovníka profesní obrany disponovat znalostmi správného jednání a adekvátních postupů v nebezpečné situaci. Na základě toho lze předpokládat, že v případě ohrožení budou pracovníci bezpečnostních služeb schopni efektivně posoudit nebezpečnou situaci, zaměřit se na její řešení, potlačit strach a v případě potřeby účinně používat palné zbraně k ochraně lidí a majetku.

Jednou z účinných metod, jak zlepšit pracovníky bezpečnostních služeb v používání palné zbraně, je obranná střelba. Jde o sportovní disciplínu, primárně určenou pro krátké palné kulové zbraně. K obranné střelbě také řadíme disciplíny pro dlouhé palné zbraně, především brokovnice a samonabíjecí pušky. [31]

Při obranné střelbě platí víc než při jakékoliv jiné činnosti pravidlo, že pracovník TKB musí reagovat rychle a správně hned napoprvé. Příprava na výkon ozbrojené služby by proto měla být pro většinu českých civilních bezpečnostních služeb prioritou.

V praxi k obranné střelbě dochází často při transportu chráněných osob nebo při převozu cenných zásilek a financí. Pracovník bezpečnostní služby v takovém případě musí zpravidla zvládnout koordinaci několika velmi různorodých činností jako například střelbu za rychlého běhu nebo střelbu jednou rukou. Schopnost střelby jednou rukou a celkové ovládnutí zbraně v určitém nouzovém režimu nabývají tak v obranné střelbě mimořádného významu.

Obr. 18. Výcvik v obranné střelbě [35]

Při akčních zákrocích pracovník bezpečnostní služby je obvykle nucen okamžitě přejít do střelecké pozice a zahájit palbu. Pokud to situace umožňuje, pokusí se dostat z dosahu útočníka či zaujmout výhodnější pozici pro obranu, např. pozici s využitím krytu. Je proto nutné, aby obránce ovládal střelbu v pohybu či střelbu nestandardní. [36]

4.2.1 Vybavení pro výcvik v obranné střelbě

V první řadě pracovník bezpečnostního sektoru bude potřebovat palnou zbraň a náboje, nejlépe jeden až dva zásobníky nebo nabíječe revolveru. Kromě zbraně a munice pro střelecký výcvik je nezbytné také další vybavení, bez kterého střelci nebudou moc provádět takový výcvik.

Obr. 19. Základní vybavení pro obrannou střelbu [35]

K účelnému výcviku dále pracovník PKB bude potřebovat:

- brýle – nejdůležitější ochranná pomůcka při střelbě;
- sluchátka nebo pěnové špunty – používáme pro ochranu sluchu;
- opasek – slouží k fixaci pouzdra při tasení;
- pouzdro na zásobníky;
- vybavení k čištění zbraně.

K dalšímu vybavení, které ulehčí a zefektivní výcvik patří - střelecká taška a rukavice, svítilna, protimer, videokamera, záslepky zásahu apod.

4.2.2 Doporučené způsoby nošení palné zbraně

Právní úprava nošení zbraní v ČR vyžaduje u většiny civilních bezpečnostních pracovníků skryté nošení zbraně, kdy je zbraň skryta pod svrchním oděvem. Skryté nošení však přináší střelci jistá omezení. Jednak při výběru oděvu a hlavně při spolehlivém a rychlém tasení zbraně. To je zvláště obtížné při chladnějším počasí, kdy má na sobě více vrstev oblečení.

Obr. 20. Skryté nošení palné zbraně [37]

Palná zbraň, která je určena pro obranné účely by měla být vždy nošena v pouzdře. Zbraň by v něm měla být jistě a pevně uložena a nesmí při žádném pohybu z pouzdra vypadnout. Pouzdro musí umožňovat rychlé vytažení zbraně z jakékoliv pozice.

V praxi lze doporučit nošení zbraně na opasku, nebo v podpažním pouzdře. Na opasku lze pouzdro nosit na straně střelce ruky nebo na straně opačné.

- výhodou pouzdra nošeného na straně střelce ruky možnost poměrně skrytého tasení zbraně při bojovém postoji vůči útočníkovi;

- naopak nevýhodou pouzdra nošeného na opačné straně je možnost zablokování obránce útočником v případě tasení v menší vzdálenosti od útočníka.

Nošení zbraně v podpažním pouzdru není v současnosti příliš oblíbené a při běžné činnosti je poměrně nepohodlné. Konečné rozhodnutí o způsobu nošení zbraně bude vždy na bezpečnostním pracovníku. Je nezbytně nutné, aby při výcviku na střelnici uložení zbraně a způsob jejího tasení byly vždy naprosto stejné jako při praktickém použití. [38]

4.2.3 Taktika výcviku v obranné střelbě

Výcvik pracovníka bezpečnostní služby v obranné střelbě musí obsahovat vyspecifikované způsoby obrany se zbraní, které pak tento pracovník bude aplikovat i v praxi. Velký důraz je kladen na obrannou střelbu v obvyklém oděvu a taky obvyklém vybavení pracovníka soukromého bezpečnostního sektoru.

Co se týče techniky střelby, zde je preferovaná:

- střelba z krytu;
- přesuny mezi kryty;
- střelba z 1 ruky;
- změna střeleckých pozic. [31]

Dle statistických výzkumů při použití krátkých palných zbraní je největší pravděpodobnost přesného a dostatečně účinného zásahu až přes 60% na vzdálenosti do 10 metrů, což znamená:

1. pokud pracovník PKB neuvažuje o možnosti eventuálního odstrašení útočníka, tak v takovém případě nemá smysl zbytečně plýtvat střelivem, dokud se útočník na tuto vzdálenost nepřiblíží. Do té doby je asi účelnější hledat jiné možnosti řešení obranného problému, např. odpoutat se, hledat kryt apod.;
2. ve vzdálenosti větší než 10 - 15 m v případě útoku je bezpečnostní pracovník relativně v bezpečí. Přesto stojí za to tuto výhodu využít k nějakému manévru, bezpečnost pracovníka se navíc zvyšuje vlastním pohybem.

Dalším zjištěním je, že největší pravděpodobnost účinného zásahu kolem 70% je při zamíření na hrudník. V případě že jde o život, je jedinou účinnou možností výstřel mířený na střed hrudníku útočníka, protože je s tím bohužel spojena větší pravděpodobnost jeho usmrcení.

Taktéž bylo zjištěno, že při zásahu člověka dvěma či více ranami je pravděpodobnost vzniku zastavovacího účinku střelby asi 70%. Ale v případě zásahu jednou ranou je to asi pouze 40%. Také reálná pravděpodobnost zásahu se zvyšuje o polovinu. Proto je žádoucí při obranné střelbě používat speciální techniku „Double tap“, což znamená provádění dvou velmi rychle za sebou následujících výstřelů. Při velmi dobře zvládnutém střeleckém postoji již druhý výstřel nevyžaduje kontrolu zrakem a lze jej vystřelit o to rychleji. [38]

4.2.4 Střelecký postoj

Samotný postoj střelce při výcviku je velmi důležitý. Dříve, než bezpečnostní pracovník vystřelí první ránu, tak se musí naučit stát. Ideální postoj je být nakročen proti terči, váha na obou nohou, ne na patách nebo špičce, ale tak aby těžiště bylo středem těla a pokud střelce někdo lehce udeří do ramene, neměl by se moc pohnout.

Každý bezpečnostní pracovník soukromého sektoru by měl být seznámen se všemi postoji a sám si zvolit ten, který mu nejvíce vyhovuje. Během výcviku by pak nemělo docházet ke změnám postoje. Pro účely obranné střelby lze použít čelní postoj, postoj „Weaver“ a postoj „Chapman“.

Čelní postoj

Je jednodušší pro střelce a velmi účinný k potlačení vlivu zpětného rázu.

Obr. 21. Čelní postoj [39]

Obr. 22. Čelní postoj [39]

Kolena musí být mírně pokrčená, pravoruký střelec má levou nohu jen nepatrně vpředu. Vzdálenost mezi chodidly je 30 - 60 cm. Horní polovina těla je mírně nakloněna vpřed, hlava a ramena jsou před boky. Obě paže jsou mírně napnuté v loktech.

Výhoda čelního postoj pro střelce spočívá v tom, že je velmi stabilní a pro fyzicky méně zdatného střelce umožní kvalitně zvládat zpětný ráz.

Postoj „Weaver“

Tento způsob je velice vhodný pro sebeobrannou střelbu, neboť potlačují zpětný ráz, ruce chrání důležité části těla, tělo vystavuje protivníkovi poměrně malou zásahovou plochu.

Obr. 23. Postoj „Weaver“ [39]

Obr. 24. Postoj „Weaver“ [39]

Postoj „Weaver“ je definován zjednodušeně jako slabá noha vpředu, tělo je k terči asi 45° úhlu, chodidla jsou přibližně 40-50 cm od sebe. Kolena obou dolních končetin jsou napjatá. Zbraň je zaměřena na cíl oběma rukama - pravá paže je nepatrně pokrčena v lokti a levá paže je víc pokrčena, lokty obou paží směřují dolů. Pravá ruka odtlačuje zbraň směrem od těla, levá naopak zbraň přitahuje k tělu. Horní část trupu společně s rameny jsou mírně vysunuty směrem dopředu.

Postoj „Chapman“

Tento postoj má obdobné postavení nohou jako postoj „Weaver“, ale držení horní části těla, ramen a paží vůči cíli je shodné s čelním postojem.

Obr. 25. Postoj „Chapman“ [39]

Obr. 26. Postoj „Chapman“ [39]

Při tomto postoji se střelec musí postavit šikmo k terči. Levá noha má být vpředu a její špička směřovat přímo k terči. Zároveň dolní končetiny musí být mírně napnuté v kolenou. Vzdálenost mezi chodidly střelce cca 40-50cm. Pravá paže musí být úplně napnutá a levá zase mírně pokrčena v lokti. Levá ruka musí přitahovat zbraň směrem ke střelci a horní část těla je nakloněna mírně dopředu. [34]

4.2.4.1 Držení palné zbraně při střelbě

Výstřel zbraně je záležitost velkého okamžitého hluku a otřesu zbraně. Každý takový úkaz vykazuje u bezpečnostního pracovníka přirozenou reakci se bránit proti tomu a ovládnout předmět, který to způsobuje, v tomto případě tedy palná zbraň.

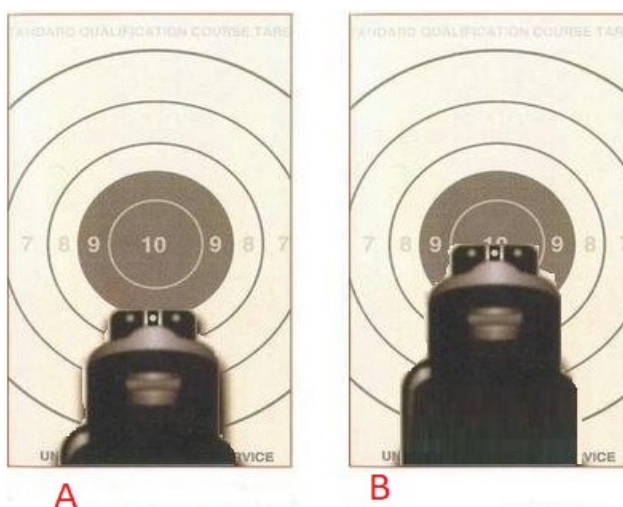
Před zamířením musí pracovník PKB palnou zbraň správně uchopit. Zbraň se má držet co nejvýše ostruha na zadní části zbraně by měla zatlačit do prohlubně mezi ukazováčkem a palcem silné ruky. Obě ruce by měly být položeny na zbrani ve stejné výši a měly by mít intenzitu úchopu 50%. Pokud by tomu nebylo tak, docházelo by k nestejnému působení zpětného rázu.

Ruce by se měly zbraně dotýkat na co největší ploše. Silná ruka by měla být v ose s osou hlavně zbraně. Palce obou rukou by měly směřovat natažené k terči, aby pomáhaly střelci v nejrychlejším zaměření zbraně na terč. Ukazováček - prst, který spouští musí být volně pohyblivý a nesmí se dotýkat rámu palné zbraně, ani rukojeti. Palec musí být držen volně podél rámu, aniž by nějak tlačil na zbraň. Prsty slabé ruky by měly být položeny do prohlubně mezi prsty silné ruky.

Na držení zbraně však platí stejně jako pro všechny činnosti, že musí být pohodlné a přirozené a každý pracovník PKB je musí přizpůsobit v rámci základních požadavků své osoby. [40]

4.2.4.2 Míření zbraní

Pro správné zamíření je důležité mít oko zaostřené na mířidla. Nepatrná chybička na mířidlech se mnohonásobně zvětší na vzdálenosti terče. Pokud pracovník bezpečnostní služby bude mířit příliš těsně pod černý střed terče, bude mít obrazec mířidel tendenci spojit s obrazem černého středu terče a bude velmi těžké udržet zaostření na mířidla. Ideální zamiřovací bod je asi v jedné třetině vzdálenosti od spodního okraje černého zamiřovacího středu ke spodnímu okraji terče.

Obr. 27. Správné a nesprávné míření palnou zbraní [41]

Na obrázku A je uveden příklad nesprávného míření, naopak na obrázku B je ukázka správného míření na terč.

Zamiřovací bod není zdaleka tak důležitý jako správně srovnaná mířidla. Úsilí, které je zapotřebí pro udržení oka pevně zavřeného, však narušuje koncentraci a napíná svaly v tváři. Střelec musí mít obě oči otevřené a rušení nemířícím okem odstraňte jeho zacloněním. Ideální clonka je průsvitný disk. Muška má být široká a pravoúhlá, rovněž tak výřez v hledí. [42]

4.2.4.3 Spouštění

Bez správného spuštění pracovník bezpečnostního sektoru nikdy nedosáhne přesného zásahu. I přesto, že může mít správně zaměřeno ale, když špatně spouští spoušť zásah bude úplně jinde, než původně měl zaměřeno.

Spouštění má dvě fáze:

1. Nejprve spoušť se musí namáčknout – znamená to vyvinout na spoušť přestem určitou úroveň tlaku, tak aby nedošlo ještě ke spouštění a držet ji na tzv. mrtvém bodu;
2. Samotné spouštění pak se provádí z tohoto mrtvého bodu.

Namáčknutí a vlastní spouštění je jedním plynulým, akcelerujícím pohybem, který je dokonale spojen v jeden. [42]

Obr. 28. Proces spouštění [43]

Koordinace spouštění

3. oko střelce musí být zaostřeno jen na mířidla, která taky musí držet ve správném uspořádání;
4. mířidla musí držet v zamiřovací oblasti;
5. střelec musí plynule zvyšovat tlak na spoušť a při tom stále udržovat správný obrazec mířidel;
6. nevyjde-li rána v průběhu optimálního intervalu, musí celou proceduru opakovat. Optimální čas je 5 až 8s.

Následný čas

Samotný výstřel není ještě konec akce. Po výstřelu pracovník PKB musí palnou zbraň dále držet zaměřenou a zafixovat si do paměti obrazec mířidel. [42]

Spouštění je vlastně završením celého procesu palné zbraní před výstřelem. Z tohoto důvodu je třeba mu věnovat mimořádnou pozornost. Správné spouštění se musí stát jedním ze základů, na kterých bude pracovník bezpečnostních služeb neustále pracovat a zlepšovat je.

4.2.5 Tazení palné zbraně

Důležitým bodem výcviku v obranné střelbě je správné tazení palné zbraně z pouzdra. Způsob tazení zbraně má přímý vliv na efektivitu celého procesu střelby a při správném provádění všech detailů se dosahuje dobrých výsledků.

Jedná se o jednu plynulou akci, začínající rozhodnutím střelce použít palnou zbraň. Proces vytažení zbraně můžeme rozdělit do fází:

1. Střílející rukou musí střelec uchopit zbraň v pouzdře tak, aby nebylo v žádném případě nutno přehmatávat. Následně palcem střílející ruky rozepne bezpečnostní pásek pouzdra. Pokud je zbraň zajištěna, palec musí položit na pojistku, zbraň neodjišťovat, ukazováček bude spočívat na pouzdře v místě spouště;
2. Palná zbraň se vytahuje vertikálně z pouzdra, ukazováček je v poloze podél hlavně. Volná ruka střelce se nepatrně pozvedne;

3. V další fázi, kdy palná zbraň se nachází mezi pouzdrem a volnou rukou, zbraň odjistíme, přitom ukazovaček pořád necháváme podél hlavně;

Obr. 29. První fáze vytahování zbraně z pouzdra [44]

Následně, ruce střelce se spojí a pokračují v pohybu, než střelec zaujme střelecký postoj. Zároveň, uchopení zbraně se postupně zpevňuje a ukazovaček se přesunuje ke spoušti;

Obr. 30. Další fáze taseání zbraně z pouzdra [44]

4. Když se zbraň nachází na úrovni očí, ruce střelce dokončují zaujetí správných úhlů a silových poměrů při držení zbraně. V této finální fázi je zbraň zaměřena na terč a ukazovaček střílející ruky je připraven stisknout spoušť.

V případě potřeby poslední fáze taseání zbraně může přejít v plynulé stisknutí spouště. Ve skutečné bojové situaci, zejména v časové tísně a při střelbě na blízké vzdálenosti není zcela nezbytné v poslední fázi vytažení přesně zamířit na cíl. Bezpečnostní pracovníky mohou použít i letmý výstřel, při kterém se dívají na cíl a nikoli na mířidla.

Důležité je, aby zbraň byla držena pevně a stisknutí spouště bylo sice rychlé, ale plynulé, bez stržení. Návčik taseání zbraně se provádí pomalu a plynule, rychlost se zvyšuje s nabýváním jistoty správného uchopení zbraně a automatizací všech pohybů. [38]

4.3 Porovnání palné zbraně s rozšířenými obrannými prostředky

Většina pracovních pozic v soukromém bezpečnostním sektoru vystačí jen s obrannými prostředky, ke kterým řadíme teleskopické obušky, paralyzéry nebo obranné spreje. Jak již bylo uvedeno v druhé kapitole této diplomové práce, palnými zbraněmi jsou vybaveny především osobní strážce a pracovníci, doprovázející hodnotnou zásilku či chráněnou osobu nebo strážní. Každopádně u každé výzbroje je zapotřebí výcvik, aby nedošlo ke zranění samotného bezpečnostního pracovníka a hlavně, aby obranný prostředek byl použit účinně a efektivně.

Pro pracovníka bezpečnostních služeb je nezbytné rozlišovat obranné prostředky z hlediska jejich použití a principu, podle kterých fungují. [2]

Teleskopický obušek

Teleskopický obušek patří bezesporu k nejrozšířenějším obranným prostředkům k profesní obraně. Pracovník PKB musí umět správně zacházet i s teleskopickým obuškem. Už jenom způsob nošení a tasení může rozhodovat o celém dalším průběhu obrany.

Neméně důležitá je taktika boje a technika úderu. Je potřeba si uvědomit, že stejně jako u palné zbraně, pouhé vlastnění tohoto obranného prostředku nestačí. Je nutné vědět, jak jej v případě dané hrozby co možná nejefektivněji použít. Pro efektivní používání je nutný alespoň základní výcvik.

Obr. 31. Teleskopický obušek [45]

Teleskopický obušek je vlastně malá vysouvací ocelová trubka, která se skládá ze tří ocelových trubek. Vyrábí se v několika velikostech, jak od miniteleskopu v délce do 31 cm, tak i v délce až 67 cm (v otevřeném stavu). Pracovníci bezpečnostních agentur je běžně mohou nosit zavřené na opasku nebo v kapse uniformy. Je ideální jak proti noži, tak proti skupině

útočníků. Má značný zastavovací účinek a při boji nedochází tak často ke krvácení. Ve srovnání s palnou zbraní je v ČR, na rozdíl od většiny zemí EU, povolené jeho volné nošení.

Výhody oproti palné zbraní:

- účinek je možné stupňovat – od lehkého klepnutí až po kostí lámající švih;
- obvykle nízká pravděpodobnost úmrtí útočníka;
- příznivá cena – cca od 500 Kč do 3000 Kč.

Nevýhody oproti palné zbraní:

- závislost na fyzických dovednostech a schopnostech uživatele;
- ve složeném stavu neumožňuje udržet odstup od útočníka;
- závislost na prostředí a situaci;
- nutnost výcviku, který se pohybuje v rozmezí od 1800 Kč do 2500 Kč za jeden den/7 hod. [46]

Elektrické paralyzéry

Jedná se zařízení působící elektrickým jiskrovým výbojem. Princip činnosti spočívá v přivedení vysokonapěťového elektrického impulsu na dvě elektrody v podobě dvou tupých hrotů čnicích z čela přístroje. Tyto pak využívají výboje o napětí do 45 000 V. Běžně je však na přístrojích výrobci uváděna hodnota 1-2 000 000 V.

Obr. 32. Elektrický paralyzér [47]

Elektrické paralyzéry mají nejčastěji podobu ploché plastové krabičky. Na jednom z hřbetů paralyzéro se nachází spínač, v přední části jsou výše zmíněné elektrody. Přístroj je napájen jednou nebo dvěma devíti voltovými bateriemi a drží se obdobně jako elektrická svítilna. Někdy též tyto přístroje mají tvar krátké palné zbraně – drží se za rukojeť se spouští a vpředu

na části nahrazující hlaveň jsou elektrody. Tento tvar se sice lépe drží, ale podstatně zhoršuje skladnost přístroje pro nošení.

Pracovníky bezpečnostních služeb při samotném použití proti útočnickovi musí pomatovat na to, že paralyzérem jsou nejcitlivějšími částmi těla krk a šíje, třísla, stehna, spodek hrudního koše, ramena a týl.

Samotní výrobci většinou uvádějí, že aby nebyl zasazený útočník rychlé odvetné akce, musí být paralyzér přiložený po dobu 4 - 5 sekund a teprve potom účinek paralyzéro dokáže zneškodnit útočníka, vyvolá jeho pád, ztrátu orientace a několikaminutový šok. Tento závěr je již několik let zcela vyvrácen a bylo potvrzeno, že dostupné elektrické kontaktní paralyzéry rozhodně útočníka neodradí od útoku a při kontaktu jej rozhodně účinek paralyzéro nevyřadí, ani nijak neomezí.

Ve srovnání s palnou zbraní, takové vlastností při obranné akce nejsou přijatelné. Smyslem obranné akce musí být okamžité zastavení útoku útočníka z činnosti aspoň na tak dlouho, aby bezpečnostní pracovník stihl včas dosáhnout bezpečí. V těsném boji zblízka však sotva např. osobní strážce bude mít čas držet elektrody na jenom místě 5 sekund. To je velmi dlouhá doba, za kterou se dá stihnout ohromná spousta věcí. [47]

Výhody oproti palné zbraně:

- elektrický jiskrový výboj působí hrozivě;
- nezávislost na fyzických schopnostech obránce.

Nevýhody oproti palné zbraně:

- některé modely se špatně nosí;
- nutný kontakt s protivníkem;
- oproti palné zbraně je malý dosah kontaktního paralyzéro jen na délku paže;
- v situaci profesní obrany působí negativně na obránce jeho malá účinnost;
- je prakticky bez účinku na útočníka, neodradí jej od útoku a nelze dosáhnout zrušení útoku, či zneschopnění útočníka.

Obranné spreje

Je to chemický obranný prostředek, který má útočníka dočasně paralyzovat. Náplň obranného spreje obvykle tvoří paralyzující látka, která působí ochromujícím účinkem na zrak, dýchací cesty, sliznice a na kůži. Účinný dosah je kolem 1,5 - 5 metrů. Díky intenzivnímu

proudu není tak náchylný na povětrnostní podmínky. Účinek nastupuje za 2 sekundy a trvá sice poté až hodinu. Tento obranný prostředek účinně paralyzuje při správném použití každého útočníka, včetně agresorů pod vlivem alkoholu či omamných látek. Právě kvůli nástupu účinnosti je potřeba cvičit správné taktické způsoby použití obranného spreje.

Obr. 33. Použití obranného spreje proti útočnickovi [47]

Jak už bylo řečeno, obranné spreje slouží pouze k dočasnému omezení některých jeho schopností. Je třeba si však uvědomit, že i po zásahu sprejem do očí, může oslepený protivník dál kolem sebe sekát např. nožem. Proto je nezbytné i použití spreje cvičit, aby bezpečnostní pracovník si ověřil dostřik a balistickou křivku paprsku tekutiny. Je rovněž nutné znát základy alespoň krytů a taktického pohybu. Nezbytné je ovšem pro pracovníka bezpečnostních služeb se naučit mířit a rychle uvést sprej do činnosti. Minuta hledání spreje v kapse, či zápolení s pojistkou, může být rozhodující při útoku.

Výhody oproti palné zbrani

- nízká cena cca kolem 200 Kč;
- nízké nároky na výcvik;
- nenáročnost na údržbu;
- skladnost a nízká hmotnost.

Nevýhody oproti palné zbrani

- nižší respekt a snadné získání spreje útočnickem;
- pozdní nástup účinku;

- možnost vlastního zasažení dráždivou látkou;
- obtížné míření ve stresu;
- závislost na teplotě;
- určitá část populace asi 1-2% jsou vůči některé z dráždivých látek imunní. [48]

4.3.1 Zhodnocení pozitiv a negativ palné zbraně před obrannými prostředky

Palné zbraně jsou pomyslným vrcholem v žebříčku obranných prostředků. Pracovník bezpečnostních služeb může střelbou z palné zbraně velmi účinně zasáhnout útočníka i na značnou vzdálenost a ten z velké pravděpodobnosti svůj útok zanechá. Efekt ukázané zbraně či výstražného výstřelu při obranné akci je totiž velký. Statistiky ukazují, že až 9 z 10 situací použití zbraně k úspěšné obraně jsou pouhé pohružky. [46]

Samozřejmě, palná zbraň disponuje jak řadou výhod tak i nevýhod při použití v soukromém bezpečnostním sektoru.

Nevýhody palné zbraně vůči obranným prostředkům:

- fatalita řešení;
- nutnost kvalitního a finančně nákladného výcviku;
- komplikované na nošení;
- vysoká pořizovací cena cca 15000 Kč – 30000 Kč;
- nutnost údržby.

Výhody palné zbraně vůči obranným prostředkům:

- velký účinný dosah;
- vysoká pravděpodobnost zastavení útoku;
- efektivně se dá použít i proti skupině útočníků;
- velký odstrašující efekt;
- nezávislost na fyzické schopnosti uživatele.

Dílčí závěr

Během výcviku v obranné střelbě, pracovníci bezpečnostních služeb se musí naučit zvládat všechny metody používání palné zbraně, včetně správného držení zbraně, tazení zbraně z pouzdra, různé střelecké postoje, míření až na provádění samotného výstřelu. V návaznosti na výcvik se zbraní a taky v rámci porovnání obranných prostředků versus palná zbraň lze

konstatovat, že palná zbraň má jednoznačně předností před ostatními obrannými prostředky. V první řadě vzbuzuje respekt a dodá nám nejen účinnou formu obrany, ale hlavně jistotu.

5 ANALÝZA SOUČASNÉHO STAVU DRŽITELŮ ZBROJNÍCH PRŮKAZŮ A LICENCÍ V ČR

Podle statistik policejního prezidia ČR, ředitelství služby pro zbraně a bezpečnostní materiál, bylo ke dni 31. 12. 2015 evidováno celkem 291 759 držitelů zbrojních průkazů a počet registrovaných palných zbraní u držitelů zbrojních průkazů je 804 727.

Navzdory rozumným zbraňovým zákonům, v porovnání s jinými evropskými zeměmi, v České republice je míra vlastnictví palných zbraní poměrně nízká. V roce 2014 bylo v ČR jen 306.815 držitelů zbrojního průkazů a 728.476 registrovaných zbraní, z celkové populace 10.5 milionů Čechů. Celková míra vlastnictví zbraní činí kolem 16.3 procent. Počet držitelů zbrojních průkazů má dlouhodobě klesající tendenci, kdy naopak počet registrovaných palných zbraní u držitelů zbrojních průkazů trvale stoupá.

Jak již bylo uvedeno v této diplomové práci, u zaměstnance soukromé bezpečnostní služby se předpokládá, že je držitelem zbrojního průkazu skupiny D – k výkonu zaměstnání nebo povolání. Jeli-li, bezpečnostní pracovník disponuje zbrojním průkazem D, tak je oprávněn při výkonu svého zaměstnání nosit na veřejnosti nebo na místě veřejnosti přístupném nejvíce 2 zbraně kategorie A, B nebo C, na které má jeho zaměstnavatel vydán průkaz zbraně k účelům, pro které byla vydána zbrojní licence.

Tab. 4. Zbrojní oprávnění skupiny D podle krajů ČR [48], upravila Makian 2018

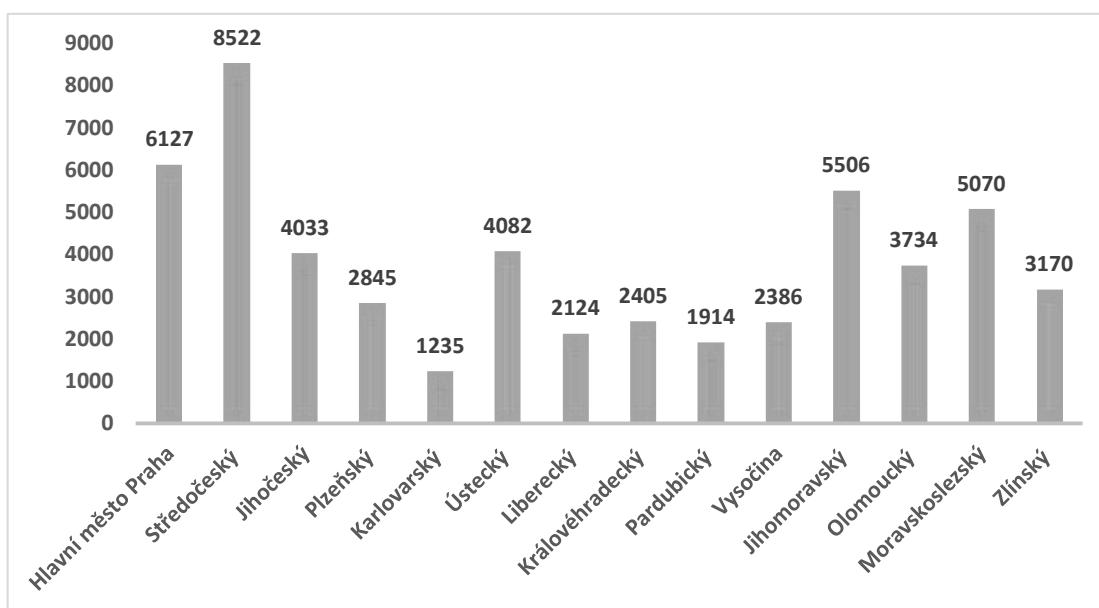
Název kraje	Celkový počet držitelů ZP "D"	Počet zaměstnanců Městské police	Ostatní držitele ZP „D“
Hlavní město Praha	8612	2485	6127
Středočeský	9305	783	8522
Jihočeský	4416	383	4033
Plzeňský	3262	417	2845
Karlovarský	1484	249	1235
Ústecký	5038	956	4082
Liberecký	2415	291	2124
Královéhradecký	2743	338	2405
Pardubický	2191	277	1914
Vysočina	2581	195	2386
Jihomoravský	6459	953	5506
Olomoucký	4132	398	3734
Moravskoslezský	6548	1478	5070
Zlínský	3503	333	3170

Výše uvedená tabulka ukazuje rozdělení zbrojních příkazů k výkonu povolání dle krajů České republiky.

Abychom zjistili, kolik vlastně zbrojních průkazů skupiny D - k výkonu povolání, připadá na pracovníky nestátního soukromého sektoru, nesmíme brát v potaz zaměstnance Městské police, které spadají do státního sektoru.

Celkový počet držitelů zbrojních průkazů D činí 62 689 a za poslední roky se prakticky nemění. Tento trend je stabilní a za posledních 10 let v něm nedošlo k žádnému skokovému výkyvu.

V níže uvedeném grafu je znázorněn skutečný stav držitelů zbrojních průkazů D v soukromém bezpečnostním sektoru dle krajů ČR.

Obr. 34. Počet zbrojních průkazů skupiny D v soukromém sektoru [Zdroj: Vlastní]

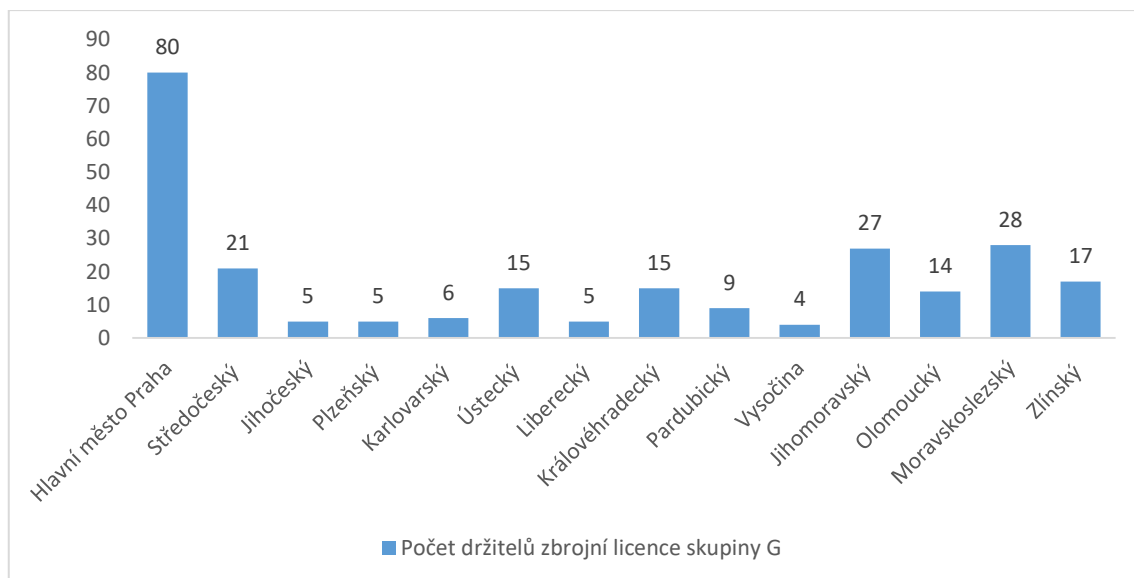
Z grafu je zřejmé, že nejvíce zbrojních průkazů k výkonu povolání připadá na Středočeský kraj, Jihomoravský kraj a Moravskoslezský kraj, což je logické z hlediska největšího počtu obyvatel v ČR. Celkový počet zbrojních průkazů skupiny D v soukromém bezpečnostním sektoru je 53 153.

Jak již bylo řečeno, v rámci potřeby průmyslu komerční bezpečnosti je doporučeno držení zbrojní licence v rozsahu oprávnění skupiny G za účelem ostrahy majetku a osob.

Tab. 5. Zbrojní licence skupiny G dle krajů ČR [48], upravila Makian 2018

Název kraje	Počet držitelů zbrojní licence skupiny G
Hlavní město Praha	80
Středočeský	21
Jihočeský	5
Plzeňský	5
Karlovarský	6
Ústecký	15
Liberecký	5
Královéhradecký	15
Pardubický	9
Vysočina	4
Jihomoravský	27
Olomoucký	14
Moravskoslezský	28
Zlínský	17

Celkový počet držitelů zbrojní licence G pro účely zajišťování ozbrojené ostrahy vlastního majetku právnické osoby je 251. V porovnání s rokem 2014 počet zbrojních licencí G se téměř nezměnil.

Obr. 35. Počet zbrojních licence skupiny G dle krajů ČR [Zdroj: Vlastní]

Z výše uvedeného grafu je patrné, že hlavní město Praha je v první příčce podle počtu vydaných zbrojních licencí, což dokazuje fakt, že tam je soustředěno nejvíce soukromých bezpečnostních agentur s celkovým počtem držených zbraní 7 496. Zbývajících 16 892 palných zbraní kategorií A, B a C připadá na ostatní kraje ČR. [48]

5.1 Faktory ovlivňující používání palných zbraní v prostředí komerční bezpečnosti

V prostředí komerční bezpečnosti se běžně můžeme setkat s negativním názorem managementu bezpečnostních agentur, co se týče používání palných zbraní. Tato realita zcela jasně souvisí jak s personálním obsazením bezpečnostní agentury, tak i s ekonomickými možnostmi firmy se zabezpečením palné zbraně, organizace a taktéž výcviku zaměstnanců. Ale pozitivní skutečností je, že Česká republika je jedinou zemí EU, kde je po splnění formálních a odborných záležitosti daná možnost držet a nosit zbraň. [2]

Za desítky uplynulých let, v soukromém bezpečnostním sektoru se poměrně hodně změnil názor na obranu palnou zbraní v rámci profesní obrany. Tento fakt lze s určitostí rozdělit na tři různé přístupy managementu v soukromém bezpečnostním sektoru:

1 přístup: Odmítnutí používat palné zbraně při ochraně majetků a osob. Tento směr je charakteristický negativním postojem managementu a bezpečnostními pracovníky používat palnou zbraň vůbec. Za použitím palné zbraně vidí něco nebezpečného a špatného. Důvody mohou být různé, ale zpravidla se jedná o okrajovou znalost celkové problematiky palných zbraní z legislativního hlediska, včetně jejich funkcí a profesního výcviku.

2 přístup: Symbolické použití palné zbraně. Jedná se o postoj managementu, založen na již přežitých návycích a dovednostech, týkající se palné zbraně. Pověštinou jsou přenášeny z předchozích zaměstnání ve statním sektoru – armáda či policie. Kvalitní profesionální výcvik s palnou zbraní se nebere v potaz, ale naopak jejich zaměstnanci vlastně tuto zbraň při výkonu povolání musí mít u sebe, ale nesmí ji v žádném případě proti útočníkovi použít za cenu vydání chráněného majetku. Výcvik se zbraní ponechávají na samotném zaměstnanci a to mimo pracovní dobu, což se pak odráží na úrovni výcviku.

3 přístup: Realistické použití palné zbraně k pracovní náplně pracovníka bezpečnostních služeb. Tento přístup je respektován pouze malou hrstkou bezpečnostních agentur. Takové agentury v soukromém sektoru jsou velmi žádané, v první řadě z důvodu své spolehlivosti a kvalitě poskytovaných služeb.

Z výše uvedeného vyplývá, že jsou určité faktory a překážky, které značně ovlivňují rozvoj profesní obrany a rozhodují o výcviku bezpečnostních pracovníků. Jsou to obavy z trestního postihu, zaviněné právní nejistotou, minimální orientace jak managementu, tak i samotných pracovníků v profesní obraně a v neposlední řadě ekonomické faktory bezpečnostních agentur, které častokrát poskytují možnost investovat právě do výcviku svých zaměstnanců. [31]

5.2 Význam palných zbraní v soukromém bezpečnostním sektoru

Palná zbraň má ve výkonu soukromého bezpečnostního sektoru své pevné místo. Pracovníci bezpečnostních agentur stojí často, stejně jako ozbrojení příslušníci státních bezpečnostních složek, na hranici reálné hrozby útoku na věc či objekt útočnickova zájmu. Stávají se situace, kdy pracovníci PKB musejí odvracet nebezpečný útok na vlastní nebo jimi chráněný život. Častokrát jsou také nuceni čelit mnohem větší brutalitě než například příslušníci státní policie.

Výkon služby s palnou zbraní jistě není pro každý typ bezpečnostní služby nutný. Přesto můžeme potkat pracovníky těchto služeb se zbraní téměř na každém rohu. Ozbrojeni nejsou pouze příslušníci osádek vozidel přepravujících finanční hotovost a ceniny, osobní strážce podnikatelů a VIP osob, strážní průmyslových i soukromých objektů, ale i mnohé další osoby, pohybující se v nejrůznějších rizikových oblastech podnikání.

Příprava na výkon ozbrojené služby by proto měla být pro většinu českých soukromých bezpečnostních služeb prioritou. Víme však, že tomu tak v praxi rozhodně není. Průměrný český bezpečnostní pracovník zcela jistě netráví čas na střelnici alespoň dvakrát měsíčně, jak by bylo žádoucí, a počet nábojů, které by mohl ve firemním tréninku smysluplně vystřílet, mnohdy ani za rok nepřevyšuje několik kusů při povinných střelbách. Proto, když pracovník bezpečnostní služby ve výkonu svého povolání setkává s realitou útoku, bývá jeho reakce ve většině případů zcela neadekvátní dané situaci. [36]

Dílčí závěr

Poslední kapitola této diplomové práce nám poskytuje možnost se podívat úplně z jiného úhlu pohledu na celou problematiku profesní obrany s palnou zbraní. Důležitou roli v této problematice hraje postoj a přístup managementu bezpečnostních agentur, který v značné míře ovlivňuje používání palné zbraně při výkonu povolání svých zaměstnanců a související s tím výcvik. Díky provedené analýze v této kapitole, můžeme již mít představu o aktuálním

stavu zbrojních průkazů k výkonu povolání a zbrojních licence v České republice. V dnešní době, význam palné zbraně v prostředí komerční bezpečnosti má svoji nepostradatelnou roli.

ZÁVĚR

Palná zbraň v prostředí komerční bezpečnosti je určena k profesionální činnosti pracovníků bezpečnostních agentur za účelem obrany a eliminování útoku útočníka. Při řešení situací profesní obrany je velmi důležité pro bezpečnostního pracovníka správně vyhodnotit celou situaci, kdy a za jakých podmínek může proti útočníkovi použít zbraň.

Cílem této diplomové práce bylo posoudit význam palných zbraní v soukromém bezpečnostním sektoru a vytvořit ucelený přehled, vyjadřující význam palných zbraní.

V první kapitole pro snazší pochopení této problematiky bylo provedeno rozdělení palných zbraní z různých hledisek, konstrukce a mechanismu. Dále následovala základní charakteristika pistolí, revolveru, brokovnice a samonabíjecí pušky, včetně jejich ráže a střeliva. Z toho plyne, že krátké palné zbraně jsou nejvhodnější pro výkon povolání pracovníků PKB a nepoužívatelnější ráže jak pro pistolí, tak pro brokovou zbraň je 9 mm Luger (9 x 19) anebo v rozsahu 9x17 až 45 AC. Rovněž byly vymezeny stručné právní podmínky pro rozdělení palných zbraní dle kategorií A, B, C a D z hlediska bezpečnosti pro společnost, kde bylo zjištěno, že zbraně kategorií D jsou nejméně nebezpečné zbraně, naopak zbraně kategorie A jsou nejvíce nejnebezpečnější zbraní pro společnost. V otázkách získání zbrojního průkazu a licence bylo jednoznačně stanoveno, že pro výkon povolání pracovník bezpečnostních služeb musí disponovat zbrojním průkazem skupiny D a v rámci potřeby průmyslu komerční bezpečnosti je doporučeno držení zbrojní licence v rozsahu oprávnění skupiny G za účelem ostrahy majetku a osob. Z důvodu malé informovanosti a nekvalifikovaných informací v médiích kolem palných zbraní koluje hodně mýtů. Nejrozšířenější jsou tři mýty a to: že palné zbraně patří do rukou pouze profesionálů ve státním sektoru, že případů nutné obrany s palnou zbraní je jen několik za rok a že palná zbraň není zrovna vhodným prostředkem v rámci sebeobrany. Z uvedených mýtů plyne, že existují fakta, která umožňují poskytnout pracovníkovi PKB náhled na celkový obraz o palných zbraních, aby si sám mohl vytvořit objektivní názor a uvědomit, že příčinou všech případných problémů ze zbraní je neinformovanost a nezodpovědnost člověka.

V druhé kapitole bylo popsáno právní prostředí komerční bezpečnosti z hlediska legislativy České republiky. Uvedené právní aspekty se svádějí k tomu, že pro bezpečnostního pracovníka je velmi důležité precizně znát veškeré právní souvislosti profesní obrany v rámci krajní nouze a nutné obrany. Dále byly vyspecifikovány hrozby v oblasti komerční, které byly rozděleny do hlavních skupin – hrozby způsobené úmyslně (krádež, násilí), hrozby způsobené

nedbalostí a přírodní hrozby. Následně byla dána charakteristika profesí v soukromém bezpečnostním sektoru v souvislosti s použitím palné zbraně. Především se jedná o pracovníky přípravy hotovosti a cenností, pak osobního strážce, strážného a služby soukromých detektivů.

Cílem třetí kapitoly praktické části diplomové práce bylo vyhodnotit časté omyly při manipulaci se zbraní a navrhnout pro pracovníky bezpečnostních služeb možné způsoby bezpečného zacházení s palnou zbraní. Při manipulaci se zbraní bezpečnostní pracovníci musí dodržovat tři základní prvky: prst mimo spoušť, mířit do bezpečného prostoru a nedostat žádnou část svého těla před hlaveň zbraně. Z toho plyne, že bezpečnostní pracovníci musí dodržovat základní bezpečnostní prvky a bezpečnostní zásady tak, aby bezpečnost jistili v několika stupních a hlavně chránili sebe samotných před nechtěným výstřelem. Rovněž si musí uvědomit, že dokud palná zbraň, která je vybavena mnoha pojistkami a je schopná střelby, je bezpečnost takové zbraně pojem relativní ke schopnostem jejího uživatele. V soukromém bezpečnostním sektoru jsou jen několik pracovních pozic, které ke své práci potřebují palnou zbraň. Jedná se především o osobního strážce, pracovníky přepravy finanční hotovosti a cenností, strážného a služby soukromého detektiva. V návaznosti na jejich pracovní zařazení pro výkon povolání byly doporučeny krátké palné zbraně velikosti „compact“ a „subcompact“ v ráži 9 mm Luger až 45 AC. Tyto zbraně jsou uživatelsky komfortní, jednoduché pro ovládání a dobře skrytě nositelné.

Čtvrtá kapitola byla věnovaná praktickému výcviku s palnými zbraněmi. Pracovník průmyslu komerční bezpečnosti během výcviku se zbraněmi se musí naučit zautomatizovat bezpečnou manipulaci se zbraní, naučit se mířit, střílet, zvládat zpětný ráz své zbraně. Nejdůležitějším kritériem absolvování výcviku se zbraněmi je vycvičit profesionálního pracovníka, což v dnešní době znamená dlouhodobou a finančně náročnou záležitost. V návaznosti na výcvik se zbraní a taky v rámci provedeného porovnání obranných prostředků versus palná zbraň lze konstatovat, že palná zbraň má jednoznačně přednost před ostatními obrannými prostředky. To znamená, že v současných podmínkách nelze nahradit palnou zbraň jinými obrannými prostředky, a to z pohledu její účinnosti i přesto, že je používání zbraně vykoupeno drahým a náročným výcvikem.

Poslední klíčová kapitola této diplomové práce nám poskytuje možnost se podívat úplně z jiného úhlu pohledu na celou problematiku profesní obrany s palnou zbraní. Díky provedené analýze v této kapitole, můžeme již mít představu o aktuálním počtu zbrojních průkazů

D k výkonu povolání, který činí 53 153 a zbrojních licence G s celkovým počtem 251. Rovněž byl získán všeobecný přehled o počtu registrovaných palných zbraní v České republice, což činí 804 727 všech kategorií (A-D). Důležitou roli v této problematice hraje postoj a přístup managementu bezpečnostních agentur, který v značné míře ovlivňuje používání palné zbraně při výkonu povolání svých zaměstnanců a s tím související výcvik. Zde byly vymezené tři různé přístupy managementu bezpečnostních agentur - odmítnutí používat palné zbraně při ochraně majetků a osob, symbolické a realistické použití palné zbraně. V případě, že bude nutné k ochraně majetků či ochraně osob vybavit bezpečnostního pracovníka palnou zbraní, tak je nezbytné zajistit odpovídající výcvik těchto zaměstnanců. Realitou je, že pro část bezpečnostních agentur takový výcvik nelze realizovat, jelikož vycvičit kvalitního pracovníka je finančně náročná a organizačně složitější záležitost. V dnešní době, význam palné zbraně v prostředí komerční bezpečnosti má svoji nepostradatelnou roli a příprava na výcvik se zbraní ozbrojené služby by proto měla být pro většinu českých soukromých bezpečnostních služeb prioritou.

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

- [1] Inovace SEBS a ASEBS: Střelecká příprava. *Fakulta sportovních studií* [online]. Brno: Masarykova univerzita, 2013 [cit. 2018-05-07]. Dostupné z: <http://www.fsps.muni.cz/inovace-SEBS-ASEBS/elearning/strelba/historie>
- [2] MALÁNÍK, Zdeněk a Ivo TESAŘ. Zbraně v profesní obraně. LUKÁŠ, Luděk. *Bezpečnostní technologie, systémy a management II.: Teorie a praxe ochrany majetku a fyzické bezpečnosti*. 1. Doc. Ing. Luděk Lukáš, CSc. Zlín: Radim Bačuvčík - VeR-BuM, 2012, 166 - 179. ISBN 978-80-87500-19-4. Dostupné také z: www.verbum.name
- [3] VOSÁTKA, Josef a JUDr. Vladimír BEDNÁŘ. *Zbrojní průkaz: Zkouška odborné způsobilosti*. Praha: Druckovo, spol. s.r.o, 2016, 152 s. ISBN 978-80-87668-24-5.
- [4] WALTER, John. *Krátké palné zbraně*. Bratislava: Slovart, 2013, 416 s. ISBN 978-80-7391-717-3.
- [5] Nauka o zbraních. *ZbraněKvalitně* [online]. Czechnology, 2016 [cit. 2018-05-07]. Dostupné z: <https://zbrankvalitne.cz/zbrojni-prukaz/nauka-o-zbranich>
- [6] KREML, Antonín, Martin HELEBRANT a František NOVOTNÝ. *Zbraně a sebeobrana*. Praha: Goldstein Goldstein, 1997, 329 s. ISBN 80-860-9423-5.
- [7] KOMENDA, Doc. Ing. Jan. Zbraně Střelivo Legislativa: Označování ráží v mm a palcích. *Ruce vzhůru* [online]. 2009 [cit. 2018-05-07]. Dostupné z: <http://www.rucevzhuru.cz/index.php/technika/152-k-oznacovani-razi-v-mm-a-palcich.html>
- [8] KNEUBUEHL, Beat P. *Balistika Střely, přesnost střelby, účinek*. Praha: Naše vojsko, 2004, 236 s. ISBN 978-80-206-0749-2.
- [9] MALÁNÍK, Zdeněk. Střelba z palné zbraně. JUŘÍČEK, Ludvík a Zdeněk MALÁNÍK. *Speciální tělesná příprava 3: Ranivá balistika a její aplikace* [online]. 1. Zlín: Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně, 2014, 142 - 153 [cit. 2018]. ISBN 978 – 80 – 7454 – 419 – 4. Dostupné z: www.fai.utb.cz
- [10] Zbraně podléhající zákonu o zbraních a podmínky jejich nabytí a držení. *Ministerstvo vnitra České republiky* [online]. 2018 [cit. 2018-05-07]. Dostupné z: <http://www.mvcr.cz/clanek/zbrane-podlehajici-zakonu-o-zbranich-a-podminky-jejich-nabyvani-a-drzeni.aspx?q=Y2hudW09MQ%3d%3d>

- [11] PICH, Jaroslav a Petr VAŇOUS. O zbrojní průkazky je zájem. Během roku se počet uchazečů zdvojnásobil. *Deník.cz* [online]. Praha: VLTAVA LABE MEDIA, a.s, 2016 [cit. 2018-05-07]. Dostupné z: <https://www.denik.cz/kralovehradecky-kraj/o-zbrojni-prukazy-je-zajem-behem-roku-se-pocet-uchazecu-zdvojnasil-20160216-6shn.html>
- [12] Psychiatri možná budou moci nahlížet do centrálního registru zbraní. *Zpravy.e15.cz* [online]. CN Invest, 2015 [cit. 2018-05-07]. Dostupné z: <http://zpravy.e15.cz/domaci/politika/psychiatri-mozna-budou-moci-nahlizet-do-centralniho-registru-zbrani-1166631>
- [13] Čeští držitelé zbraní se nepodřídí diktátu Bruselu a zbraně dobrovolně nevydají. *SECURITY magazin* [online]. Security Media, 2016 [cit. 2018-05-07]. Dostupné z: <https://www.securitymagazin.cz/zpravy/cesti-drzitele-zbrani-se-nepodridi-diktatu-bruselu-a-zbrane-dobrovolne-nevydaji-1404051199.html>
- [14] KARÁSEK, David. Zbraně - mýty a fakta. *LEX Združení na ochranu práv majitelů zbraní* [online]. Praha: LEX, 2011 [cit. 2018-05-07]. Dostupné z: <https://gunlex.cz/zbrane-a-legislativa/myty-a-fakta/14-myty-a-fakta-o-zbranich>
- [15] IVANKA, Ján. *Systemizace bezpečnostního průmyslu*. Zlín: Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně, 2011, 139 s. ISBN 978-80-7454-122-3.
- [16] LUKÁŠ, Luděk a kolektiv. *Bezpečnostní technologie, systémy a management I*. Zlín: VeRBuM, 2011, 316 s. ISBN 978-80-87500-05-7.
- [17] VANTUCH, Pavel. Nový trestní zákoník č. 40/2009 Sb. *IHNED.cz: Právní radce* [online]. Praha: Economia, 2009 [cit. 2018-05-07]. Dostupné z: <https://prav-niradce.ihned.cz/c1-38730700-novy-trestni-zakonik-c-40-2009-sb>
- [18] ČESKÁ REPUBLIKA. Předpis č. 40/2009 Sb.: Zákon trestní zákoník. In: *40/2009*. Praha: Tiskárna Ministerstva vnitra, 2009, 11/2009, s. 159
- [19] *Úplné znění zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník*. Vydání: osmé. Praha: Armex Publishing s.r.o., 2017. Edice kapesních zákonů. ISBN 9788087451472
- [20] ZABAVSKÝ, Roman. Spolupráce komerčního sektoru a bezpečnostních složek při veřejných akcích. *SECURITY magazin* [online]. Security Media, 2017 [cit. 2018-05-07]. Dostupné z: <https://www.securitymagazin.cz/zpravy/spoluprace-komerc-niho-sektoru-a-bezpecnostnich-slozek-pri-verejnych-akcich-1404058445.html>

- [21] KAMENÍK, Jiří a František BRABEC. *Komerční bezpečnost: soukromá bezpečnostní činnost detektivních kanceláří a bezpečnostních agentur*. Praha: ASPI, 2007, 338 s. ISBN 978-807-3573-096.
- [22] BALADA, Lukáš. Zákon o soukromé bezpečnostní činnosti. *Úřad městské části Praha 1* [online]. Praha, 2017 [cit. 2018-05-07]. Dostupné z: <https://www.praha1.cz/cps/odbory-a-oddeleni-68686.html>
- [23] HRADECKÝ, Martin. Profesionální strážce a jeho vybavení. *Akademie Aegis* [online]. Aegis Team, 2006 [cit. 2018-05-07]. Dostupné z: <http://archiv.aegis-team.cz/newindex.php?main=testy&id=117>
- [24] LUKÁŠ, Luděk a kolektiv. *Bezpečnostní technologie, systémy a management III*. Zlín: VeRBuM, 2013, 456 s. ISBN 978-80-87500-35-4.
- [25] Pracovník převozu finanční hotovosti a cenin. *Infoabsolvent* [online]. Praha: Národní ústav pro vzdělávání, 2018 [cit. 2018-05-07]. Dostupné z: <http://www.infoabsolvent.cz/Povolani/Karta/101911>
- [26] Soukromý detektiv. *DOIS -Detektivní ochranná a informační služba* [online]. Hradec nad Moravicí: ESA-CS, 2011 [cit. 2018-05-07]. Dostupné z: <http://www.dois.cz/soukromy-detektiv.php>
- [27] Soukromá zbraň strážného ve službě. *Komora podniků komerční bezpečnosti ČR* [online]. Praha: KPKBČR, 2018 [cit. 2018-05-07]. Dostupné z: <http://www.kpkbcr.cz/poradna/soukroma-zbran-strazneho-ve-sluzbe>
- [28] ADAMS, Ronald. J, Thomas M. MCTERNAN a Charles REMSBERG. *Jak přežít v betonové džungli*. Praha: Armex, 2001, 357 s. ISBN 80-86244-19-9.
- [29] Zásady bezpečnosti pri manipulácii a strelbe. *Legis Telum* [online]. Bratislava: Legis Telum, o.z., 2016 [cit. 2018-05-07]. Dostupné z: <http://legistelum.sk/zasady-bezpecnosti-pri-manipulacii-a-strelbe/>
- [30] Bezpečnost: Glock Safe-action system. *MPICZ* [online]. Praha: MPI CZ s.r.o, 2018 [cit. 2018-05-07]. Dostupné z: <http://www.mpicz.com/servis/vseobecne-informace/11-servis/vseobecne-informace/35-bezpecnost-glock-safe-action-system>
- [31] LUKÁŠ, Luděk a kolektiv. *Bezpečnostní technologie, systémy a management V*. Zlín: VeRBuM, 2015, 368 s. ISBN 978-80-87500-67-5.

- [32] *Prodej-Zbrani.CZ* [online]. Praha: Lira IS, 2018 [cit. 2018-05-07]. Dostupné z: https://www.prodej-zbrani.cz/pistole/glock/compact/Glock-19-GEN5__s432x3884p.html
- [33] *České zbrojovky Uherský Bod* [online]. Brno: CZUB.cz, 2018 [cit. 2018-05-13]. Dostupné z: <https://www.czub.cz/cz/produkty/pistole/cz-p-10-c.html>
- [34] *Beareka: Pistole Walther PPK 9mm Browning* [online]. Praha: BEAREKA POINTS, 2018 [cit. 2018-05-07]. Dostupné z: <http://www.beareka.cz/pistole/walther-ppk-9br-117075.htm>
- [35] *Макрель* [online]. Moskva: Новостной парсер «Макрель», 2018 [cit. 2018-05-07]. Dostupné z: <http://mc.hertzbeat.ru/showbit.php?id=65791>
- [36] JAREŠ, Roman. *Obranná střelba. ABAS Report* [online]. Ostrava: ABAS IPS Management, 2017 [cit. 2018-05-07]. Dostupné z: <http://www.abasreport.cz/casopisy/02/obranna-strelba>
- [37] *Glock 43 Concealed Carry* [online]. Stylemetactical, 2018 [cit. 2018-05-07]. Dostupné z: <http://www.stylemetactical.com/concealed-carry-for-women/>
- [38] Příručka OIM. *Česká komora služeb ochrany majetku a osob, z.s* [online]. Třebíč: ČK SOMO, 2017 [cit. 2018-05-07]. Dostupné z: <http://www.cksomo.cz/file.php?nid=7470&oid=1309001>
- [39] Стойка Вивера и другие популярные стрелковые стойки. *Sportingshot* [online]. СпортингШот, 2018 [cit. 2018-05-07]. Dostupné z: http://sportingshot.ru/articles/stoyka_vivera_i_drujie_stoyki_dlya_strelby
- [40] BY ANDREW F. BRANCA. *The law of self defense: the indispensable guide for the armed citizen*. 2nd ed. Maynard MA: Law of Self Defense, 2013. ISBN 978-098-8867-703
- [41] Как правильно целиться из огнестрельного оружия [online]. Picabu, 2013 [cit.2018-05-07]. Dostupné z: https://pikabu.ru/story/kak_pravilno_tselit-sya_iz_ognestrelnogo_oruzhiya_1977587
- [42] SKANAKER, Ragnar. *Sportovní střelba z pistole*. Naše vojsko, 2011, 196 s. ISBN 80-206-0841-9.

- [43] *OHRANA.RU* [online]. Ohrana.ru., 2013 [cit. 2018-05-07]. Dostupné z: <http://ohrana.ru/news/58013/>
- [44] *Извлечение пистолета из кобуры* [online]. Good-shoot.ru, 2017 [cit. 2018-05-07]. Dostupné z: <http://good-shoot.ru/pistolet/izvlechenie-pistoleta-iz-kobury.html>
- [45] *Телескопические дубинки* [online]. Ufa: Riogun, 2017 [cit. 2018-05-07]. Dostupné z: <http://www.riogun.ru/pokupateliu/poleznoe/vypusk-32-zakonny-li-teleskopicheskie-dubinki>
- [46] BARDA, Michal. *Udeř a uteč!: Jak se ubránit napadení a jak to nikdy nepotřebovat*. Martin Koláček, 2015, 115 s. ISBN 978-80-7512-291-9.
- [47] ENŽL, Radek. Budeme se bránit - díl II. (Paralyzéry a obranné spreje). *Valka.cz* [online]. Nelahozeves: Radek Havelka, 2016 [cit. 2018-05-07]. Dostupné z: <https://www.valka.cz/10633-Budeme-se-branit-dil-II-Paralyzery-a-obranne-spreje>
- [48] Ředitelství služby pro zbraně a bezpečnostní materiál. *Policie ČR* [online]. Policie ČR [cit. 2018-05-08]. Dostupné z: <http://www.policie.cz/clanek/reditelstvi-sluzby-pro-zbrane-a-bezpecnostni-material-266175.aspx>

SEZNAM POUŽITÝCH SYMBOLŮ A ZKRATEK

ČR	Česká republika.
EU	Evropská unie.
HZS	Hasičský záchranný sbor.
IZS	Integrovaný záchranný systém.
PKB	Průmysl komerční bezpečnosti.
ZZS	Zdravotnická záchranná služba

SEZNAM OBRÁZKŮ

<i>Obr. 1. Pistolový náboj [5]</i>	14
<i>Obr. 2. Brokový náboj s hromadnou střelou [5]</i>	15
<i>Obr. 3. Hlavní části a ovládací prvky pistole [5]</i>	17
<i>Obr. 4. Hlavní části a ovládací prvky revolveru [5]</i>	18
<i>Obr. 5. Hlavní části a ovládací prvky samonabíjecí pušky [5]</i>	20
<i>Obr. 6. Hlavní části a ovládací prvky dvouhlavňové brokovnice [5]</i>	21
<i>Obr. 7. Tři Podmínky výstřelů a bezpečnosti [2], upravila Makian 2018</i>	51
<i>Obr. 8. Držení zbraně objímá rukama [9]</i>	52
<i>Obr. 9. Blokace úderníku Glock [30]</i>	53
<i>Obr. 10. Pádová pojistka pistole Glock [30]</i>	53
<i>Obr. 11. Pojistka spouště pistole Glock [30]</i>	54
<i>Obr. 12. Pistole Glock [32]</i>	56
<i>Obr. 13 . Pistole SIG-Sauer [32]</i>	56
<i>Obr. 14. Pistole CZ UB [33]</i>	56
<i>Obr. 15. Pistole WALTHER PPK v ráži 7,65 mm [34]</i>	57
<i>Obr. 16. Brokovnice REMINGTON 870 Express Tactical [32]</i>	57
<i>Obr. 17. Faktory ovlivňující proces střelby [15], upravila Makian 2018</i>	60
<i>Obr. 18. Výcvik v obranné střelbě [35]</i>	62
<i>Obr. 19. Základní vybavení pro obrannou střelbu [35]</i>	62
<i>Obr. 20. Skryté nošení palné zbraně [37]</i>	63
<i>Obr. 21. Čelní postoj [39]</i>	65
<i>Obr. 22. Čelní postoj [39]</i>	65
<i>Obr. 23. Postoj „Weaver“ [39]</i>	66
<i>Obr. 24. Postoj „Weaver“ [39]</i>	66
<i>Obr. 25. Postoj „Chapman“ [39]</i>	67
<i>Obr. 26. Postoj „Chapman“ [39]</i>	67
<i>Obr. 27. Správné a nesprávné míření palnou zbraní [41]</i>	68
<i>Obr. 28. Proces spouštění [43]</i>	69
<i>Obr. 29. První fáze vytahování zbraně z pouzdra [44]</i>	71
<i>Obr. 30. Další fáze taseň zbraně z pouzdra [44]</i>	71
<i>Obr. 31. Teleskopický obušek [45]</i>	72
<i>Obr. 32. Elektrický paralyzér [47]</i>	73

- Obr. 33. Použití obranného spreje proti útočnickovi [47]75*
- Obr. 34. Počet zbrojních průkazů skupiny D v soukromém sektoru [Zdroj: Vlastní] 79*
- Obr. 35. Počet zbrojních licence skupiny G dle krajů ČR [Zdroj: Vlastní]80*

SEZNAM TABULEK

<i>Tab. 1. Přehled používaných ráží [7], upravila Makian 2018</i>	<i>16</i>
<i>Tab. 2. Poplatky za pořízení zbrojního průkazu [5], upravila Makian 2018</i>	<i>28</i>
<i>Tab. 3. Závislost zranění na způsobu obrany [2]</i>	<i>32</i>
<i>Tab. 4. Zbrojní oprávnění skupiny D podle krajů ČR [47], upravila Makian 2018...</i>	<i>78</i>
<i>Tab. 5. Zbrojní licence skupiny G dle krajů ČR [47], upravila Makian 2018</i>	<i>80</i>